Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1986 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 20 septembrie 1955

ALEGEREA ACTIVULUI PIONIERESC

ÎN TOATE școlile de pe cuprinsul patriei noastre, munca a început. Caietele curate au doar cîteva file scrise, cărțile sînt noi, totul e plin de atmosfera începutului, a hotărîrii de a munci mai entuziast, mai conștiincios, mai bine decît anul trecut.

Cu aceleași gînduri s-au reîntîlnit și pionierii. Ei au atîtea de făcut pentru ca activitatea lor să constituie un sprijin prețios în rezolvarea principalei probleme: organizarea în așa fel din primele zile a învățăturii încît examenele de sfîrșit de an să-i găsească pe toți școlarii bine pregătiți. Întreagă această activitate intensă trebuie condusă de organizatori activi, princeputi, apreciați de copii.

Pionierii se pregătesc acum să aleagă dintre ei pe cei mai buni la învățătură, pe cei mai disciplinați, pe copiii vrednici și cu inițiativă, buni tovarăși, modești, care să formeze activul pionieresc, principalul ajutor al instructorului de pionieri.

Acolo unde anul trecut a existat un activ bun, închegat, perseverent și cu inițiativă, pionierii au fost antrenați cu toții la o activitate intensă care a sporit prestigiul școlii; acolo s-au organizat acțiuni interesante și atractive care au dezvoltat dragostea pionierilor pentru învățătură, interesul pentru muncă. Așa a fost situația în regiunile Constanța, Suceava etc., unde organizațiile pionierești au acumulat o prețioasă experiență. Colectivul de conducere al unității din comuna Piatra-Olt, regiunea Pitești, de pildă, a făcut anul trecut din fiecare pionier un mic gospodar harnic al comunei care a contribuit la strîngerea fierului vechi, la plantarea puieților, la strîngerea spicelor. Aceasta i-a deprins pe pionieri să muncească mai organizat, să fie disciplinați, contribuind astfel la creșterea spiritului lor de răspundere față de învățătură.

Pregătirile pentru alegerea activelor pionierești nu trebuie să se facă la întîmplare, ci pe baza unui plan amănunțit, rațional, stabilind răspunderi precise fiecărui pionier activist și fiecărui instructor, lăsînd în același timp copiilor toată libertatea de acțiune și posibilitatea de a-și manifesta inițiativa proprie.

Dările de seamă pe care le prezintă colectivele de conducere și președinții de grupă trebuie să cuprindă toate aspectele muncii grupei, detașamentului sau unității, să analizeze concret și amănunțit contribuția fiecărui pionier la viața organizației. Ele nu trebuie să fie însă nicidecum un raport statistic al notelor obținute, al orelor de muncă voluntară sau al altor acțiuni. Imaginile vii, limbajul simplu, firesc, atmosfera prietenească pe care o va instaura darea de seamă, toate acestea vor da posibilitatea să se desfășoare discuții vii, interesante; pionierii își vor judeca exigent munca, vor fi combativi față de delăsare și indisciplină, își vor exprima cerințele de viitor manifestînd inițiativă, spirit creator.

Pregătirea și conducerea adunărilor trebuie făcută cu mult tact, cu inteligență și subtilitate. Pionierii nu trebuie să aibă totul de-a gata, ci trebuie stimulați să gîndească, să hotărască, să se autoconducă iar instructorii să-i sprijine, fără însă să li se substituie. Aceasta se referă și la alegerea celor ce vor face parte din activul pionieresc. Marea artă de a îndruma munca pionierilor constă nu în a le impune pe cutare sau cutare conducător, ci de a-i ajuta ca ei înșiși să ajungă la o soluție rațională, ca ei înșiși să vadă care sînt copiii care merită să facă parte din activ.

Cadrele didactice și în special profesorii utemiști trebuie antrenați în pregătirea alegerilor. Sprijinul lor competent va fi de mare folos în asigurarea unui înalt conținut al dărilor de seamă, iar participarea lor la adunările de alegeri va folosi mult la îndrumarea activității viitoare a organizațiilor de pionieri. În același scop, este bine să fie invitați la adunările de alegeri și reprezentanți ai organizațiilor de partid și U.T.M., precum și părinți ai pionierilor. O inițiativă bună și folositoare a fost luată în unitatea de pionieri de la Școala medie mixtă nr. 24 din Capitală, unde s-a hotărît să se organizeze adunări model de grupă și de detașament la care să fie invitați pionieri din alte detașamente sau unități.

Discutarea activității pionierilor din timpul anului trecut și alegerea cu exigență și spirit de răspundere a unui activ format din cei mai buni pionieri nu este însă totul. Pionierii din activ sînt, cu toate calitățile lor, de multe ori copii fără experiență care dispun doar de bunăvoință și putere de muncă. Pentru a putea fi folositori, ei trebuie instruiți temeinic.

Comitetelor raionale și orășenești U.T.M., precum și organizațiilor de bază U.T.M. care au sub patronajul lor unități pionierești le revine în această perioadă rolul important de a veghea la buna pregătire și desfășurare a alegerilor. Fiecare detașament și unitate trebuie să-și aibă instructorul său. Instructorii trebuie pregătiți, îndrumați, ajutați în îndeplinirea sarcinilor lor care nu sînt deloc ușoare. Și, firește, rezolvarea tuturor acestor probleme revine organizațiilor U.T.M. Îndrumarea organizației de pionieri nu este însă o acțiune de campanie. Reprezentanții comitetelor raionale și secretarii organizațiilor U.T.M. sînt așteptați în unități zi de zi, pentru că în fiecare zi este nevoie de sfatul, de experiența lor.

Instructorii de pionieri au în față o perioadă importantă. De felul cum vor ști să rezolve acum sarcinile depind în mare măsură rezultatele unui întreg an de muncă. Alegerea activului pionieresc trebuie să constituie plecarea într-un drum lung și plin de victorii pentru fiecare unitate, pentru fiecare instructor și pentru fiecare pionier în parte.

O delegație de oameni ai muncii din agricultură a plecat în U.R.S.S.

Duminică dimineața a plecat în Uniunea Sovietică o delegație de 50 de oameni ai muncii din agricultură care vor vizita Expoziția Agricolă Unională de la Moscova.

Din delegație fac parte ingineri agronomi și tehnicieni din gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare, membri ai gospodăriilor agricole colective, precum și țărani muncitori cu gospodării individuale. Delegația este condusă de M. Stancu, prim locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii.

Cazanul solar

La ferma I.T.B. de pe șoseaua Colentina din Capitală, 60 de muncitori agricoli fac baie după orele de muncă în apă încălzită de razele solare.

Lîngă cabina de dușuri se află un bazin acoperit cu sticlă care folosește razele solare pentru încălzirea apei. În interior, bazinul cuprinde un număr de țevi paralele, plasate pe o tablă inegrită de fier, prinse într-un colector formînd un radiator. Radiatorul este pus în legătură cu un rezervor de 500 litri de apă. Razele solare, străbătînd prin geamuri, încălzesc tabla și țevile umplute cu apă care absorb din spectrul solar razele roșii și infraroșii. Apa circulă pe principiul termosifonului și, după o expunere la soare de 1-2 ore, se încălzește la 70 grade.

Acest dispozitiv simplu, ieftin și practic, este „cazanul solar" — inovație a ing. Iuliu Vrancea de la Institutul de proiectări edilitare al Ministerului Gospodăriei Comunale și Industriei Locale și a tehnicianului F. Lucacl. (Agerpres)

Stegulețul echipei fruntașe

În sediul organizației de bază U.T.M. a gospodăriei agricole colective „Înainte" din comuna Coțofenii din Față, raionul Filiași, pe o măsuță îmbrăcată în pînză roșie este așezat cu grijă un steguleț. Cîteva cuvinte scrise pe steguleț îți atrag atenția: „Echipei fruntașe în muncile agricole". Numai cîteva cuvinte însă care simbolizează strădaniile multor mîini harnice, ce au muncit neobosite din primăvară și pînă acum, pentru obținerea unor recolte îmbelșugate. Aceasta este steagul primit nu de mult timp de echipa a IV-a, în care muncește un mare număr de tineri printre care și Ghiță N. Constantin, Colduș Ion, Istici Elena, Bălu Constantin. Atunci cînd au primit steagul de echipă fruntașă pe gospodărie, în fața tuturor colectiviștilor, utemistul Ghiță N. Constantin a arătat în cîteva cuvinte cum muncește echipa și ce a făcut. „Dacă am terminat răsadnițele calde în 7 zile în loc de 15, după cum era sarcina, aceasta se datorește muncii fiecărui membru al echipei... și munca noastră o cunoaște fiecare, de aceea cred că nu e necesar să ne „lăudăm".

Cu adevărat fiecare colectivist îi cunoaște pe membrii echipei a IV-a ca cei mai harnici colectiviști. Sînt numai 11 colectiviști în echipă, dar „unul și unul", cum spun mulți din colectivă. E drept că atunci cînd brigada s-a împărțit în echipe nu prea erau „unul și unul" în echipă. Colectivistele Baciu Alexandrina și Baciu Ecaterina nu participau regulat la muncile programate. Aceasta era în primăvară. Echipele I și a IV-a îi chemaseră la întrecere pentru terminarea la timp și în bune condițiuni a diverselor lucrări. Și tocmai atunci să nu vină la lucru Ecaterina și Alexandrina?

— Să le chemăm să vorbim cu ele, să vedem ce au de gînd, a propus utemistul Ghiță N. Constantin.

— Chiar mîine dimineață ar fi bine să facem aceasta, aprobă șeful echipei tov. Ghiță M. Constantin.

A doua zi de dimineață la marginea tarlalei de porumb a brigăzii, unde lucra și echipa a IV-a la prășit, membrii echipei erau prezenți cu toții. Șeful echipei a arătat că ei trebuie să cîștige întrecerea, dar pentru aceasta sînt multe de făcut... „În special trebuie să venim regulat la muncă, să muncim bine după regulile agrotehnice, astfel vom avea rezultate mari la toamnă". Hotărîrea membrilor echipei de a cîștiga întrecerea a fost înțeleasă și de colectivistele Alexandrina și Ecaterina Baciu, care au început a veni zi de zi la lucrările pe care le executa echipa. La porumb membrii echipei au terminat cele 3 prașile la timpul potrivit. La fel și la întreținerea celorlalte culturi. Membrii echipei au acordat o mare atenție terminării la timp a lucrărilor, dar în același timp și calității lor.

Adevărată sărbătoare a fost pentru membrii echipei atunci cînd au început recoltarea. Din zori și pînă în noapte, utemistul Ghiță N. Constantin (sau „Ghiță cel mic" cum îl spun colectiviștii pentru a-l deosebi de Ghiță M. Constantin, șeful echipei) venea cu carul încărcat de snopi spre arie. Treieratul a fost terminat cu multe zile înainte de termen, aceasta datorită bunei organizări a muncii. Apoi colectiva a făcut bilanțul: 1.600 kg. grîu la hectar — recoltă dublă față de anul trecut. La aceasta au contribuit și membrii echipei a IV-a.

Acum treierișul este terminat de mult, dar cîtă treabă nu mai are de făcut echipa a IV-a? Fasolea recoltată de echipă este curată, fără corpuri străine. Magazinerul gospodăriei colective, tovarășul Grula Nicolae, a așezat cantitatea de fasole recoltată de echipa a IV-a mai de o parte.

De trei zile echipa a primit sarcina de a începe recoltarea cepei.

În aceste zile carul greu tras de boii mînați de „Ghiță cel mic" s-a îndreptat de multe ori spre magazie. Utemiștii Colduș Ion și Bălu Constantin descarcă sacii cu ceapă. Magazinerul cîntărește.

„Încă 3.000 kilograme".

În 3—4 zile echipa a IV-a a recoltat 11.000 kg. ceapă. La magazie membrii echipei a IV-a se întîlnesc cu cei din echipa I și a V-a și cu cei din echipa a II-a care recoltează tot ceapă.

— Cum stați cu recoltatul? întrebă Colduș pe tînărul Vasile Mihăițeanu.

— Bine am sta noi, dar nu vă întrecem. Deh, la noi nu sînt toți „unul și unul" ca la echipa voastră — unii mai stau și la umbră, dar o să încercăm să vă ajungem.

— Noi vă promitem că vă putem ajuta dar nu vă putem aștepta... și tinerii Colduș și Ghiță se îndreaptă amîndoi spre locul de muncă.

Magazinerul și cîțiva colectiviști se uită cu mîndrie după ei.

— Harnici tinerii ăștia din echipa a IV-a.., nu degeaba au luat steagul. Ei, dar să vezi ce vor lua și la toamnă.

Steagul de echipă fruntașă e un simbol al străduinței, dar și carele cu porumb, grîu și multe alte produse pe care le vor primi membrii echipei vor răsplăti munca lor harnică. Ele vor fi rodul celor 200—300 zile-muncă pe care le are aproape fiecare membru al echipei.

AURELIA CACINA

Noi întreprinderi au primit Steagul Roșu de producție

Aprecîind realizările înscrise în semestrul I de constructorii tunelului de la hidrocentrala „V. I. Lenin"-Bicaz, Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice și C. C. al Sindicatului Muncitorilor din ramura energiei electrice și industriei electrotehnice, a decernat acestui colectiv Steagul Roșu de producție de întreprindere fruntașă în ramura construcții și montaj. Planul de producție al sectorului tunel pe prima jumătate a anului a fost depășit cu 20 la sută. Productivitatea muncii a fost depășită cu 43 la sută. În același timp s-au obținut economii de manoperă și materiale în valoare de aproape 2 milioane lei.

★

Colectivul Șantierelor Navale Oltenița a primit, pentru înfăptuirile în producție din primul semestru al anului 1955, Steagul Roșu de producție al Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini și C.C. al sindicatului muncitorilor din industria metalurgică și construcțiilor de mașini de unitate fruntașă pe ramura construcții navale.

În această perioadă colectivul Șantierelor Navale Oltenița și-a îndeplinit sarcinile producției globale în proporție de 120,42 la sută, iar productivitatea muncii a crescut cu 14,83 la sută față de plan.

★

Pentru realizările obținute în primul semestru al anului, colectivul Combinatului chimic „B. H. Berea" a fost distins cu Steagul Roșu de producție al Ministerului Industriei Chimice și al C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria de petrol, chimie și gaz metan.

Mînuind cu pricepere utilajul de înaltă tehnicitate cu care este înzestrat combinatul, muncitorii de aici au reușit ca în primul semestru să depășească planul global cu 4,6 la sută, productivitatea muncii a sporit cu 2,3 la sută, iar prețul de cost a fost redus cu 11,8 la sută.

Prin chimizarea gazului metan ei au obținut în această perioadă mai multe produse noi printre care se numără și acidul cianhidric.

★

Succesele obținute în primul semestru al anului de către colectivul întreprinderii de creștere și îngrășare a animalelor „Prodaliment" din Oradea au fost răsplătite de Ministerul Industriei Alimentare și C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria alimentară prin acordarea Steagului Roșu de producție de întreprindere fruntașă pe ramură. Muncitorii acestei întreprinderi au îndeplinit planul global pe semestrul I în proporție de 110,16 la sută.

Aplicînd întregul complex al regulilor agrozootehnice, ei au redus prețul de cost cu 12,76 la sută.

Însămînțează culturile de toamnă

Pe ogoarele celor 21 gospodării de stat din regiunea Galați se desfășoară în aceste zile cu multă însuflețire munciile agricole de toamnă. Ca urmare a înzestrării gospodăriilor de stat cu un însemnat număr de mașini agricole și tractoare, suprafața ce se va însămînța în acest an va fi mai mare decît în toamna anului trecut.

Suprafața însămînțată cu grîu va crește cu 23.783 ha. față de anul trecut. De pe această suprafață se vor putea obține aproape 9.000 vagoane de grîu.

Pentru însămînțările de toamnă, muncitorii din gospodăriile de stat s-au pregătit din timp. Pînă acum au fost executate arături pe o suprafață de peste 24.300 ha., au fost condiționate 3.907 tone semințe, iar alte 20 tone au fost tratate. Folosind din plin timpul prielnic, lucrînd cu mașini agricole, muncitorii din aceste gospodării au însămînțat pînă la 17 septembrie o suprafață de 2.074 ha, din care aproape 1.000 ha cu grîu. Tinerii mecanizatori Gh. Turcu, Gh. Stolan de la gospodăria de stat Ivești realizează zilnic cîte 2 norme. Pentru efectuarea grabnică a însămînțărilor, la gospodăria de stat Urleasca au fost formate 4 agregate cu cîte 2 semănători la un tractor.

Fruntași în executarea însămînțărilor de toamnă sînt muncitorii de la gospodăria de stat „Dr. Russel", care au însămînțat diferite culturi de toamnă pe o suprafață de 460 ha.

Cresc buni cunoscători ai meseriei

În atelierul „de foc" al uzinei întîlnești în fiecare zi un tînăr de statură potrivită, purtînd pe cap o bască mică, care-i stă parcă mai mult pe creștet. Tînărul stă nemișcat în bătaia răcoritoare a vîntului și privește de sus panorama întregii uzine.

— Tovarășe Băjenaru, hai să dăm afară din cuptor.

Utemistul Băjenaru Constantin se întoarce încet, cu mult calm, și privește în cuptor.

— Încă nu-i gata frate, răspunde.

N-a împlinit încă nici o lună de cînd este șef de echipă, dar maistrul Vasile Blaga este mulțumit de elevul său, Băjenaru, care s-a dovedit a fi un tînăr harnic, priceput și disciplinat. E drept că în doi ani de zile de cînd lucrează Băjenaru în atelierul de forje al uzinelor „23 August" din Capitală au fost multe zile în care el, maistrul, a stat alături și l-a învățat meseria forjării. Mai întîi a prins rostul muncii la ciocanul de 1000 kg. utemistul Răureanu. S-a scurs aproape un an de cînd acesta a luat conducerea echipei de la ciocanul de 1.000 kg. Era un „tînc" subțirel ca o trestie. Cellalți șefi de echipă rîdeau de îndrăzneala lui. Numai maistrul Blaga avea toată încrederea. Curînd însă, prin priceperea și rezultatele echipei sale, Răureanu i-a uimit pe toți. Astăzi el urmează cursurile pregătitoare care-l vor ajuta să intre în școala de maiștri. Cei din atelier sînt pe deplin convinși că Răureanu va reuși și că, peste trei ani, va deveni un bun maistru. Astăzi în locul lui conduce aceeași echipă Băjenaru. El se dovedește a fi tot atît de ager și harnic ca și înaintașul său.

Maistrul Blaga Vasile se mindrește și cu tinerii Hîrdău Constantin și Lazăr Mihai. Cel de al doilea, deși pare un elev din clasa a șasea elementară, stăpînește mașina ca unul dintre cei mai buni tehnicieni. Șeful de echipă Matei Gheorghe îi face semn cu capul și Lazăr forjorul dă lovitură puternică sau lină, așa după cum i se cere. Cu aceeași iscusință lucrează și tînărul Hîrdău Constantin.

Dar nu numai maistrul Blaga se poate mîndri cu faptele tinerilor din atelierul său. Și maistrul Antonache Hristache, asemenea maistrului Blaga, s-a ocupat îndeaproape de ridicarea calificării tinerilor. În atelierul în care muncește, atelierul matrițare, cei mai mulți șefi de echipă sînt tineri. Marinescu Ion este unul din șefii de echipă de la ciocanul matriță de 1000 kg. Micul colectiv pe care-l conduce lucrează cu atîta însuflețire încît însuși maistrul, care l-a fost profesor, rămîne mirat. El este atît de legat de munca sa încît nu trece cu vederea nici lipsurile cele mai mici. Iată, de pildă, pe la garniturile ciocanului se pierd încă însemnate cantități de abur. Marinescu știe că aceasta înseamnă o imensă risipă și că ciocanul lui, cu care dă atîtea produse, este defect. De aceea nu-și găsește liniștea pînă ce lăcătușii nu aduc totul la normal. De asemenea și șefii de echipe, utemiștii Zapan Ștefan și Pirlici Nicolae aduc un aport de seamă la îndeplinirea sarcinilor de plan ale atelierului matrițerie.

Datorită grijii conducerii sectorului pentru calificarea tineretului, de curînd, încă doi tineri au fost trimiși la școala de maiștri. Astfel, utemiștii Arlton Petre și Pîrvulescu Gheorghe, alături de Răureanu Grigore, vor studia trei ani procesul de lucru dintr-o forjă modern utilată, vor învăța să conducă un atelier.

Anul trecut toți aceștia au absolvit cursurile școlii de minim tehnic. Calificarea lor a crescut iar salarizarea li s-a ridicat simțitor.

Așa s-a întîmplat acolo unde maiștrii s-au îngrijit îndeaproape de calificarea tineretului.

Nu același lucru s-a petrecut însă în întregul sector forjă al uzinelor „23 August". La „forja tineretului" sînt și tineri care lucrează în echipă fără să aibă un minimum de cunoștințe tehnice necesare.

Biroul organizației de secție U.T.M. și comitetul de întreprindere nu îndrumă îndeaproape tinerii spre a urma cursurile școlilor de minim tehnic. Puțini sînt tinerii care s-au înscris la liceul seral organizat în cadrul uzinei.

Este de dorit ca biroul organizației de secție U.T.M. și comitetul sindical să le creeze noi posibilități tinerilor din sectorul forjă pentru ca majoritatea lor să aibă o calificare ridicată.

Corespondent
TR. BĂDULESCU

PE TERENURILE DE SPORT

Prețioasa victorie a fotbaliștilor juniori romîni

Deziluzia pe care cei aproape 100.000 de spectatori au suferit-o în urma înfringerii reprezentativei noastre A. de către cea a R. D. Germane, a fost „îndulcită" de prețioasa victorie a speranțelor fotbalului romînesc — juniorii R.P.R. care au întrecut cu categoricul 5-2 reprezentativa de juniori a R.D.G.

Comportîndu-se la înălțime, juniorii noștri au demonstrat un fotbal de calitate justificînd din plin încrederea amatorilor de fotbal de la noi.

Victoria categorică a juniorilor noștri este urmarea firească a superorității lor arătată în toate compartimentele. Jucînd decisiv, formația de juniori a R.P.R. a atacat aproape continuu poarta oaspeților. Apărarea în care s-a remarcat îndeosebi căpitanul echipei, Stancu, a stăvilit cu succes atacurile adversarilor. Scorul de 5-2 reflectă situația de pe teren. Adversarul a fost net depășit atît din punct de vedere tehnic cît și tactic.

„Unii dintre juniorii romîni, cum ar fi de pildă Bükossy și Stancu au demonstrat prin jocul lor înalte calități fotbalistice. Ei pot juca liniștit, fără prea mari emoții în prima reprezentativă a țării".

Această apreciere a cunoscutului arbitru internațional Harangozo este deosebit de semnificativă. Ea arată clar viitoarele perspective ale tinerilor noștri fotbaliști.

Oaspeții, deși învinși, au lăsat o bună impresie mai ales în ceea ce privește buna lor pregătire fizică. S-au remarcat îndeosebi centrul înaintaș Köhler, fundașul Domer și, mijlocașul Otto, iar în repriza secundă prin intervenții prompte și curajoase, portarul Sommer.

Victoria tinerei noastre formații ridică prestigiul fotbalului romînesc. Ardoarea, curajul și dîrzenia cu care a luptat ca și buna pregătire tehnică sînt garanția viitoarelor succese.

Întreaga echipă merită cele mai călduroase felicitări.

Lotul de fotbal juniori al R.P.R. înaintea începerii meciului

Întîlnirea internațională a tinerilor atleți

Amatorii întrecerilor sportive, care nu au mai trecut prin Ploești de cîteva luni de zile, au găsit stadionul „Flacăra" cu totul altfel decît îl cunoșteau înainte. Tribunele de beton, de pe care abia s-au scos cofrajele, se ridică semețe, pista a fost reamenajată; toate acestea umplu inima de bucurie fiecăruia dintre noi și mai ales ploeștenilor care se mîndresc cu stadionul lor avînd o capacitate de 20.000 de locuri. Duminică stadionul „Flacăra" a îmbrăcat haină sărbătorească. Zeci de drapele roșii și tricolore vesteau marea întrecere atletică internațională. Juniorii romîni întîlneau cele mai tinere talente ale atletismului sovietic.

Peste 6.000 de spectatori din Ploești și alte orașe au urmărit cu deosebit interes desfășurarea concursurilor. Ploaia abundentă căzută cu o zi înainte a înmuiat pista care nu a prezentat cele mai bune condiții de întrecere în probele de alergare. Cu toate acestea, buna pregătire a atleților participanți, voința de a obține performanțe cît mai frumoase s-a oglindit în rezultatele obținute, printre care și două noi recorduri unionale stabilite de atleții sovietici.

După deschiderea oficială s-a dat startul în prima probă a zilei: 110 m. garduri, în care atletul sovietic Soulin și-a arătat măiestria ocupînd locul întîi cu timpul de 15,5 secunde, urmat de Ursac (R.P.R.) cu timpul de 16 secunde.

În prima zi, atleții sovietici au dominat întrecerile ocupînd primele locuri la majoritatea probelor. Astfel, la săritura în înălțime, Berhin (U.R.S.S.) trece ștacheta înălțată la 1,93 m., iar la aruncarea greutății Sablenko stabilește un nou record unional cu o aruncare de 15,43 m., cu 17 cm. mai mult decît vechiul record.

În cursa de 100 m. plat, lupta s-a dat între sprinterii sovietici Marin și Antadze care au înregistrat timpi de 11,0 secunde și 11,1 secunde. Reprezentanții noștri Tănăsescu și Monescu au sosit la o distanță apreciabilă, 1 secundă și respectiv 1,2 secundă.

Iuliu Karandi (R.P.R.) care a participat la proba de 400 m a dat dovadă de multă voință depunînd eforturi deosebite pentru un rezultat cît mai bun. El s-a clasat pe locul doi cu 50,8 secunde, la numai 3 secunde de cîștigătorul probei, Sumski (U.R.S.S.).

Cursa de 800 m. plat a fost într-adevăr una din cele mai spectaculoase probe desfășurate în prima zi a întrecerii. După ce conduc pe rînd, Danciu (R.P.R.) și Makarov (U.R.S.S.), pe ultimii zeci de metri Zoltan Vamoș (R.P.R.) sprintează puternic și trece primul linia de sosire cu timpul de 1:54,7.

Proba de aruncare a ciocanului ne-a adus o nouă victorie prin Vili Iacoveanu care a realizat o aruncare deosebită: 54,18 m.

Probele feminine de 100 m., suliță, 4x100 și aruncarea discului au fost cîștigate de atletele sovietice. De remarcat este că 44,29 m. cît a aruncat la disc N. Press (U.R.S.S.) constituie un nou record unional de junioare.

Două titluri de campion european

De cîte ori nu ați citit nerăbdători ziarul să aflați rezultatele întrecerilor de tir de la poligonul Tunari. Fiecare vă puneați întrebarea: de ce trăgătorii noștri nu cuceresc nici un titlu de campion european? Merg slab țintașii noștri! vă spuneați. A doua zi însă, din nou cumpărați ziarul cercetîndu-l atent, pagină cu pagină, apoi din nou decepție și alte întrebări. Așteptați să vină rîndul lui Iosif Sîrbu, H. Herșcovici, Lichiardopol, punîndu-vă toate speranțele în ei. Au tras destul de bine, au egalat recordurile țării, au stabilit altele noi, dar nu au devenit campioni europeni așa cum așteptați.

Astăzi însă, cînd campionatele europene de tir s-au încheiat, după 7 zile de așteptare încordată, fiecare va citi cronicile ziarelor care vorbesc nu de un singur titlu de campion european de tir, obținut de reprezentanții noștri, ci de două.

Mulți poate nici nu ați auzit pînă acum de operatoarea cinematografică Jacqueline Zvonevschi în vîrstă de numai 17 ani. De astăzi însă Jacqueline e cunoscută nu numai în țară dar și peste hotare. Ea a devenit nu numai campioană europeană de juniori la tir în proba de armă liberă calibru redus — lucru pe care l-ați așteptat atît de mult — dar cu 400 de puncte din 400 posibile a egalat recordul mondial masculin și a stabilit recordul european la juniori.

Un alt succes tot atît de răsunător ca și primul l-au obținut cele patru tinere din echipa țării noastre de armă liberă, poziția genunchi, Felicia Iovănescu, Judith Moscu, Paraschiva Elekeș și studenta Marieta Juverdeanu, care ne-au adus titlul de echipă campioană europeană.

O activitate bogată după orele de clasă

Din experiența organizației U.T.M. dintr-o școală medie

Gindul mă poartă la începutul anului școlar 1954-1955. Abia se terminaseră alegerile în organizația de bază de la Școala medie de fete nr. 2 din Iași. Fusesem aleasă secretara comitetului. Toate membrele comitetului și ale birourilor pe clase eram dornice să trecem la acțiuni concrete, să ajutăm direcția școlii și cadrele didactice în munca de educare comunistă a elevelor. Nu peste mult timp, ni s-a oferit prilejul.

Cu toate măsurile luate de către conducerea școlii, unele eleve fugeau zilnic din internat în oraș, la reuniuni organizate în alte școli, la teatru, cinematograf sau pur și simplu pentru a se plimba pe stradă. „Ce ne facem ?" — întrebau tovarășele diriginte. „Cum soluționăm această problemă ?" — ne întreba direcția școlii. Intr-o ședință de comitet, după multe discuții, am ajuns la concluzia că principala cauză — dacă nu singura — era felul în care organizam noi timpul liber al elevelor. Și iată-ne luind hotărîrea ca organizarea plăcută a timpului din afara orelor de clasă să fie adusă pe prim plan. Inceputul a fost greu. Eram fără experiență. Am cerut atunci ajutorul direct al cadrelor didactice care ni l-au oferit cu dragoste. Și prima serată literară cu tema „Vasile Alecsandri" a fost pregătită și prezentată. O elevă a ținut un referat cu privire la viața și activitatea poetului, după care au urmat poezii, cîntece, cantonete și piesa „Cinel-Cinel". Organizația de bază U.T.M. de la Teatrul Național ne-a ajutat printr-un actor care a instruit echipa artistică, precum și prin decoruri și costume. După programul artistic, au urmat cîteva ore de dans și toată lumea a rămas mulțumită.

Elevele au prins gust pentru asemenea manifestări și la comemorarea a 105 ani de la nașterea lui Mihail Eminescu am prezentat o seară literară închinată marelui poet. „Artistele" erau emoționate, profesoarele de asemenea. In sală erau doi actori de la Teatrul Național care urmau să recite „Luceafărul" și „Scrisoarea III-a". Serata a decurs minunat.

Nu rareori vedeai elevele stînd de vorbă cu membrele comitetului U.T.M. „Ce mai pregătim pentru săptămîna viitoare" ? se interesau ele. Ar fi bine să organizăm o altă serată literară cu tema... S-a ținut cont de dorințele elevelor. La „8 Martie" a avut loc seara literară cu tema : „Scriitorii și poeții noștri cîntă mama". Mai tîrziu s-a pregătit șezătoarea literară „Poeții lumii despre pace".

Fiecare clasă a avut dorința arzătoare să prezinte cîte un program artistic-surpriză. Clasa a X-a a pregătit în taină o șezătoare istorică cu tema : „Trecutul de luptă al poporului nostru". Sceneta pentru șezătoare a fost scrisă de o elevă. Clasa a IX-a a prezentat piesa : „Piatra din casă" de Vasile Alexandri. Anii IV de la secția pedagogică a școlii noastre au organizat o șezătoare cu tema „Iarna", unde s-au citit versuri și proză din operele scriitorilor noștri.

Se pregătea o ședință cu părinții elevelor din anul IV. Și elevele acestei clase au prezentat în fața părinților un frumos program de cîntece și dansuri romînești.

Deși cele mai multe eleve ale școlii se găseau de 2-3 ani în Iași, ele nu cunoșteau orașul cu monumentele sale istorice, cu trecutul lui cultural. Am discutat aceasta cu tovarășa profesoară de istorie și s-a hotărît ca în cel mai scurt timp să remediem această lipsă. Urma să se pregătească o adunare cu tema „Să cunoaștem Iașul". In perioada pregătitoare s-au făcut vizite la monumentele și întreprinderile mai importante din oraș : bojdeuca lui Creangă, Palatul culturii, biserica Trei Ierarhi, Arhivele Statului, fabrica „Țesătura" etc. Un grup de eleve a primit sarcini precise de a pregăti referate despre însemnătatea Iașului din punct de vedere istoric, cultural și economic. După ce s-au documentat din diferite scrieri vechi și actuale și au pregătit referatele, s-a fixat ziua în care trebuia ținută adunarea. Cu acest prilej, elevele noastre au avut de învățat lucruri interesante. Abia s-au terminat de citit referatele că un număr mare de eleve s-a înscris la discuții. Profesoara de istorie a adus complectări și a tras concluziile. Cele mai multe eleve au rămas uimite : Iașul este atît de important și bogat în tradiții frumoase !

Nu ne-am oprit aici. Pentru dezvoltarea gustului de a studia istoria patriei noastre, s-a ținut o lecție deschisă de istorie în aer liber, la Cetățuia. Pentru această lecție am primit ajutorul a doi dintre cei mai buni profesori în această specialitate.

S-ar putea crede din cele cîteva exemple date — că noi am urmărit ca elevele să nu părăsească incinta școlii. Dar nu aceasta este realitatea. Elevele au vizionat în timpul anului vreo 12 piese la Teatrul Național, în afara celor prezentate de alte teatre venite în turneu. De asemenea au fost vizionate filme în colectiv.

Comitetul U.T.M. a organizat în cursul anului audierea unui ciclu de conferințe cu diferite subiecte. Acest fapt a trezit dragostea elevelor pentru cercetarea și cunoașterea celor mai diferite probleme de cultură generală. De asemenea s-au organizat întîlniri între eleve și scriitori, întîlniri la care aceștia din urmă au citit din scrierile lor. O mare influență asupra educației multilaterale a elevelor au avut-o audițiile muzicale organizate în școală, cu prilejul cărora elevele au făcut cunoștință cu unele dintre cele mai minunate opere muzicale.

In afară de acțiunile pregătite în cadrul școlii, în colaborare cu celelalte școli din oraș, elevele au pregătit festivaluri și reuniuni. Așa, de exemplu, s-a dat un festival și o reuniune în colaborare cu elevii unei școli medii militare. Impreună cu elevii școlii pedagogice de băieți, a fost creată o echipă artistică de cîntece și dansuri. Această echipă a dat spectacole numeroase la căminele culturale din oraș și s-a bucurat de mult succes.

Și pe linie sportivă elevele noastre au avut succes ; 3 eleve au obținut locul I la atletism pe regiune. Nu rareori vedeai, în după-amiezile zilelor frumoase, echipele de volei pe clase susținînd meciuri cu echipe invitate din alte școli. Succesul unei echipe de clasă era succesul întregii școli și toate fetele erau bucuroase.

Un deosebit interes au arătat utemistele din școală pentru citirea literaturii. Fiecare clasă dorea să aibă cele mai multe cărți citite, cele mai frumoase recenzii. Elevele din anul IV se sfătuiau adeseori cu diriginta lor cu privire la noutățile literare apărute. Ele au dovedit și dragoste pentru artă. Diriginta lor, care era și membră în comitetul U.T.M., le-a adus odată un album cu reproduceri după picturi celebre. Multă vreme după aceea, una din cele mai plăcute ocupații ale lor era să discute asupra operelor din album.

Dacă s-au obținut rezultate bune în organizarea timpului liber, apoi aceasta se datorește în primul rînd ajutorului permanent pe care l-am primit din partea organizației de partid, a direcțiunii școlii și a profesorilor. Altfel nici n-am fi putut reuși.

Rezultatele acțiunilor despre care am pomenit n-au întîrziat să se arate. Elevele aveau preocupări multiple și variate în școală. Nu mai fugeau în oraș.

Faptul că își petreceau aproape tot timpul împreună le-a permis fetelor să se cunoască mai bine, să se înțeleagă, să lege prietenii trainice. Nouă ne-a ajutat să le cunoaștem mai ușor, să le știm gîndurile, dorințele, înclinațiile, să le ajutăm la nevoie. Iată, de pildă, utemista Negoiță Constanța, care avea aptitudini deosebite pentru teatru, a fost folosită în timpul anului în colectivul de figuranți al Teatrului Național, iar acum este studentă la Institutul de artă dramatică. Sau Trifaș Elena. Avea o voce ce merita să fie cultivată și noi am ajutat-o să facă acest lucru. Prin numeroasele serbări, seri culturale, șezători, s-a dezvoltat în mod deosebit gustul artistic al elevelor noastre. Din viața searbădă pe care o duceau elevele în internat, s-a ajuns ca întreaga școală să răsune de cîntec și voie bună.

Dar foarte important este că toate acțiunile organizate au avut influență pozitivă asupra rezultatelor la învățătură. Au fost săptămîni cînd s-au săvîrșit adevărate „minuni". Toate elevele știau că nu pot participa la o reuniune, nu pot merge la film sau nu pot da seara literară pregătită, dacă au rezultate proaste la învățătură. Și îți era mai mare dragul să mergi în acele zile prin clase să le asculți cum răspundeau la lecții. Clasa a IX-a era înainte în general slabă la învățătură. Pentru ca să poată da serbarea pregătită și-au corectat notele toate elevele slabe. Și acesta nu e singurul caz.

Cunoștințele căpătate în orele de clasă erau insuficiente pentru setea de cultură a utemistelor noastre. De aceasta și-au dat ele seama atunci cînd au aflat atîtea lucruri interesante despre Eminescu, de exemplu, despre orașul în care locuiau etc.

O contribuție importantă a adus organizarea justă a timpului liber la închegarea colectivului de eleve. Școala noastră a funcționat în condiții speciale. Erau de fapt întrunite două școli : Școala medie nr. 2 fete și secția pedagogică. Nu odată au avut loc la începutul anului neînțelegeri între cele două secții. Neînțelegerile au dispărut odată cu organizarea în comun a serbărilor, a festivalurilor sau a serilor literare. In cadrul claselor, pregătirea unor astfel de acțiuni a apropiat și a legat sufletește elevele antrenînd în activitate chiar și pe cele mai pasive.

Prin sarcinile încredințate fiecărei utemiste în parte, le-am dezvoltat simțul de răspundere și spiritul de inițiativă.

Prin conținutul tuturor acțiunilor organizate s-a educat la elevele noastre sentimentul dragostei față de patrie. Intîlnirile cu luptători ilegaliști au avut influență pozitivă asupra comportării și felului lor de viață. Nu întîmplător, la muncă voluntară participau cu dragoste toate elevele, conștiente fiind că și munca lor ajută la înflorirea patriei noastre.

Niciuna dintre elevele secției pedagogice nu și-a arătat nemulțumirea că va pleca la țară ca învățătoare. Aceasta pentru că nu s-a neglijat educarea dragostei pentru profesia aleasă. In urma vizionării chiar în cadrul școlii a filmelor „Invățătoarea din Șatrii" și „Noul învățător", viitoarele absolvente erau nerăbdătoare să se vadă la catedră. La una din adunările pe clasă, anul patru a pregătit un referat intitulat : „Să iubim profesia aleasă". A fost impresionant felul în care colectivul care a alcătuit referatul a tratat această problemă. Luîndu-se legătura cu institutele de învățămînt superior din Iași, s-a stabilit ca ele să fie vizitate, iar elevele noastre să audieze o serie de conferințe din diferite domenii specifice institutului respectiv. Astăzi multe dintre elevele școlii sînt studente, alegîndu-și profesia în urma acestor vizite.

In toată această perioadă a crescut simțitor conștiința elevelor. Ele au devenit mai ordonate, mai conștiincioase, cu dragoste față de muncă și de colectiv.

Anul acesta, organizația noastră mi-a încredințat o sarcină grea și de mare răspundere. Ca șefă a secției de Școli medii și pionieri voi căuta să ajut la extinderea experienței căpătate în timpul cît am fost secretară de organizație la Școala medie nr. 2 fete din Iași în toate organizațiile U.T.M. din școlile orașului nostru.

BADRAJAN ELENA
șefa secției Școli medii și pionieri
comitetul orășenesc U.T.M. Iași

Dalta și ciocanul

Dacă tata ar fi intervenit...

S-a mai studiat încă o dată în oglindă. Părul, nimic de zis, era aranjat impecabil ; ținuta, expresivitatea feței erau destul de grave, respectabile s-ar putea zice. Totuși fruntea îi era învăluită în norii plictiselii, sufletul cuprins de un sentiment inexplicabil.

„Rău de tot am ajuns. Ce ghinion!" Gînduri negre îl frămîntau tot mai mult pe inginerul stagiar Constantin Bratosin, sosit de curînd în practică la Petrila. „Nu puteau să mă trimită într-un oraș mare, București, de pildă. Bulevarde mari, spectacole, fete drăguțe..." Numai cu imaginea aceasta în gînd își descreți puțin cutele feții. Deodată, intrigat, își privi ceasul.

„...fără 10. Grozav ce trece timpul. Și la 6 fix trebuie să fiu în abataj". Nu se grăbi însă. De pe pupitru luă o carte și o afundă în buzunar. După ce termină această operație, plecă cu pași de mireasă blestemînd praful ce cuteza să i se așeze pe pantofi. Trecu pe lîngă portar, dar în loc să răspundă la salut, dădu de cîteva ori din cap.

Portarul se uită lung în urmă.

„De, nu i-or fi toți boii acasă, își spuse acesta în gînd. Se vede că-i nou pe la noi".

De cîteva zile inginerul stagiar Bratosin era repartizat la orizontul XI de la sectorul II. Șeful sectorului, inginerul Iosif Mogoș, îi arătase ce anume are de făcut : să observe procesul de producție, să ajute brigada lui Oncescu. Lîngă gura puțului, Bratosin întîlni un coleg. Vru să stea cu el puțin la sfat, să reînvie amintirile, dar acesta îl salută grăbit și intră repede în „colivie" dispărînd în adîncul pămîntului. Bratosin scăpă cîteva cuvinte printre dinți...

„Se grăbește. Vrea să facă pe deșteptul, parcă o să i se ridice o statuie...".

La suprafața minei se ivi din nou „colivia". „Ce să fac — gîndi tînărul inginer. Trebuie să cobor. Și numai tata-i de vină. Dacă el vorbea la decanat, atunci nu ajungeam eu aici"...

In mină, galeriile întunecoase îl întîmpinară reci. Indreptîndu-se spre locul său de muncă, fu neplăcut surprins de loviturile neîntrerupte ale ciocanelor de abataj. Undeva se auzi o explozie. Se spărgea din nou un perete de cărbune. Aceste zgomote „barbare" îl indispuseră și mai rău. Se apropie în silă de brigada lui Oncescu. Lucrurile erau cam încurcate. Linia de vagonet se stricase, goalele nu veneau, lemn de armătură nici urmă. Auzi ca prin vis pe mineri vorbind supărați :

— Haide, tovarășe Oncescu, vezi ce fac ăia de sus. Cînd ne trimit goale și lemn ?

— Mă duc sus, tovarășe inginer! spuse grăbit Oncescu.

— Du-te. Plictisit la culme, Bratosin dădu din umeri.

Oncescu dispăru la un colț al galeriei. Era liniștit că alături de brigadă rămăsese inginerul. Oamenii munceau de zor. Ar fi vrut însă să simtă aproape și cotul inginerului, care umbla cu mîinile la spate pe ici, pe colo, gîndindu-se că trebuie să le arate minerilor că el este inginer, nu un „oarecare". Simți în el puteri nebănuite. Puse mîna pe un pickhamer, dar... zguduiturile uneltei îl străpunseră parcă în inimă. Iși aduse mașinal aminte că odată i s-a spus că este „bolnav" de inimă. Sigur, trebuie să se îngrijească. și la acest gînd lăsă pikhamerul jos, își scoase batista și-și șterse mîinile. Zgomotul din jur îl enerva din ce în ce mai tare. Totul, absolut totul îl plictisea. Tocmai cînd se gîndea ce să facă aici opt ore, muza inspiratoare se arătă plină de bunăvoință.

Aruncă o privire în jur și, văzînd că nimeni nu-i atent la el, dispăru. Ochise un loc mai retras și se îndreptă într-acolo grăbit. Se așeză comod pe o scîndură, își scoase din buzunar cartea și la lumina lămpii electrice începu să se „cultive".

„Furtul documentelor" — „operă" din colecția celor 15 lei — îl captivase cu totul pe inginerul stagiar Bratosin. Nu observase nici pe cel ce se oprise în fața sa și îl privea cu mînie. Ca un tunet i se păruse glasul acestui musafir nepoftit :

— Ce citești, tovarășe inginer ? Bratosin îl recunoscuse pe șeful sectorului.

„Mii de draci", își zise inginerul în gînd și, ca azvîrlit de un resort, sări în picioare aruncînd cu strîngere de inimă cartea într-un ungher. Apoi, cu glas adecvat pentru asemenea situații dificile, luînd înfățișarea unui „suflet nevinovat" și neînțeles de nimeni, răspunse :

— Nimic prea interesant. Studiam...

Șeful sectorului era convins că Bratosin nu se ocupă de sarcinile care i-au fost încredințate. Plecă mai departe spre inginerul stagiar Muru Emil cu care stătu de vorbă. Acesta era unul din oamenii care-l înlocuia cu multă pricepere pe șeful ajutor al sectorului.

A doua zi, Bratosin trecea pe lîngă panoul gazetei satirice. In jurul gazetei era multă lume. Curios, se îndreptă și el într-acolo, ca să nu se spună apoi că el nu se apropie de mineri. Pe panou o caricatură : un individ făcut ghem, citind în abataj. Minerii făceau haz. Se recunoscu în caricatură și avu impresia că va izbucni aidoma unui vulcan.

...De două zile Bratosin este bolnav. Diagnosticul este foarte complicat. Unii spun că are „șoc de plictiseală", alții, mai pricepuți, că ar fi chiulangită, alții că-i trîndăvie ajunsă în formă acută... Cert e că de două zile nu mai dă pe la mină. A jurat să nu mai calce pe acolo pînă nu va dispare blestemata caricatură. Onoarea sa a fost ofensată...

Și acum, plictisit, indignat, cu dureri de inimă, Bratosin contemplă cu ochii „deschiși"... situația. „Dacă tata ar fi vorbit atunci, sigur că n-aș fi ajuns aici..."

Corespondent
SEVER UTAN

Crește producția de fructe în raionul Tg. Jiu

Cu fiecare an ce trece, producția de fructe în raionul Tg. Jiu este tot mai bogată.

Vestiți în pomicultură și viticultură sînt țăranii muncitori din comunele Runcu, Dobrița, Bălănești, Lelești, Turcinești, Bîlta, Peștișani și altele.

In urma muncii de lămurire dusă de lucrătorii cooperativelor, au fost contractate peste 34.800 kg. vișine, prune de toamnă, nuci, gutui, mere și pere de toamnă. Cele mai mari cantități au fost contractate de către țăranii muncitori din comunele Stănești, Vălari, Runcu, Peștișani și Bîlta. Numai la centrul Stănești-Vălari, în ultimul timp au fost pulpate 18.000 kg. vișine, 13.000 kg. smeură și 3.000 kg. afine. Iar la centrul Runcu-Bîlta s-au contractat 12.000 kg. vișine și 9000 kg. smeură. Exemplul țăranului muncitor Constantin F. Pupăză din comuna Runcu care a contractat 1.000 kg. vișine, a fost urmat și de țăranii muncitori Dumitru A. Vlăduț care a contractat 1.000 kg. prune de toamnă. Ion C. D. Sîrbu care a contractat 1.000 kg. prune de toamnă, 30 kg. nuci și 100 kg. gutui.

U.R.C.C. Tg. Jiu a prelucrat la centrele sale 4.200 kg. pulpe și 17.000 kg. suc de vișine, iar de la începutul lunii aprilie a. c. și pînă în prezent, unitatea „Fructexport" a achiziționat 20 tone vișine, 3 tone fragi, 2 tone afine, care au și fost prelucrate în pulpe la cele 12 centre ale sale înființate în raionul Tg. Jiu. Printre cei care au valorificat cantități mai mari de fructe de grădină sau de pădure sînt și Ioana Rentea din satul Stăncești care a adunat și predat 8.300 kg. fragi, Ion Mărgărit din comuna Mușetești care a valorificat 290 kg. vișine, Lucia Oprițoiu care a adunat și predat 16 kg. afine și alții.

Centrele de conservare a fructelor sînt frecventate de tot mai multe gospodine din cadrul raionului, dornice să învețe tehnica preparării conservelor.

Corespondent
IOAN SBIRCIOG

Din emisiunile muzicale ale săptămînii

Lucrări cu program de compozitori romîni

Cum era și firesc, genul muzicii cu program a atras un număr însemnat de compozitori romîni. Inseși primele lucrări pentru orchestră simfonică ale înaintașilor muzicii noastre sînt lucrări cu program (de cele mai multe ori cu conținut patriotic). George Enescu — cel mai mare dintre creatorii de muzică romînească — a cultivat și el genul muzicii cu program. („Poema romînă", suita „Impresii din copilărie", poemul simfonic neterminat „Vox maris"). Compozitorii din generațiile mai noi au creat lucrări de valoare în genul programatic. Marțian Negrea, laureat al Premiului de Stat, care de-a lungul drumului său creator a avut ca preocupare legătura cu viața și muzica populară, este autorul mai multor lucrări de acest gen. Suita sa „Povești din Grui", o lucrare pentru care maestrul are o justificată dragoste — se înscrie printre cele mai izbutite lucrări de acest gen din muzica noastră. In patru părți, ea apare ca o suită de tablouri smulse parcă din însăși viața de odinioară a satului romînesc. Deosebit de evocatoare este, în acest sens, partea a II-a „Crăciun trist — 1916 !..." Putem asculta această suită joi orele 21,15 pe programul I. In cadrul aceleeași emisiuni se va transmite poemul „Amurg" de Gheorghe Dumitrescu, laureat al Premiului de Stat. Compozitorul este cunoscut tinerei generații mai ales prin oratoriul său eroic „Tudor Vladimirescu" — a cărui prezentare integrală în stagiunea trecută a răscolit sufletul tuturor celor care au luat parte la ea — ca și prin opereta „Tarsița și Roșioru". Poemul „Amurg" este o lucrare mai veche. Inspirat dintr-un cînt al scriitorului englez Rudyard Kipling, poemul depășește un simplu caracter descriptiv, pastoral, avînd un deosebit de bogat conținut emoțional și de idei.

Antica legendă a frigianului Marsyas, acel Prometeu al muzicii care s-a opus zeilor, l-a inspirat pe compozitorul Alfons N. Castaldi, unul din îndrumătorii talentelor școlii muzicale romînești (printre elevii săi se numără Dimitrie Cuclin, Alfred Alessandrescu, Ion Nonna Ottescu, Filip Lazăr, Mihail Andricu, Ion Chirescu, Ion Dumitrescu, George Enacovici și alții). In poemul său simfonic „Marsyas", în pagini pline de accente emoționante, Castaldi evocă îndrăzneala lui Marsyas care l-a provocat pe Apollo la o întrecere muzicală și, deoarece a pierdut-o, a fost jupuit de viu. De fapt, întrecerea nu este decît simbolică : spiritul liber, inovator în artă este întruchipat de Marsyas, iar academismul rece de Apollo (Poemul simfonic „Marsyas" de Castaldi se transmite miercuri, orele 11,15 pe programul I).

Mai recent, compozitorul Ion Hartulary Darclée a scris o lucrare simfonică închinată memoriei lui Nicolae Bălcescu : preludiul-elegie „Bălcescu murind". Un alt compozitor care a evocat figura marelui luptător revoluționar din veacul trecut este Leon Klepper, laureat al Premiului de Stat („Odă eroică în amintirea lui Bălcescu"). Leon Klepper este și autorul poemului „Drumul Dunării spre Mare", lucrare distinsă cu premiul de Stat. (Preludiul-elegie „Bălcescu murind" și Poemul simfonic „Drumul Dunării spre Mare" vor fi transmise joi orele 18,30 pe programul I).

Bela Bártok

In curînd, la 26 septembrie, se împlinesc zece ani de cînd marele compozitor, folclorist și pianist maghiar Bela Bártok a încetat din viață. Acest muzician de geniu poate fi numit, alături de Zoltan Kodály, făuritorul renașterii muzicii maghiare contemporane. Bela Bártok a nutrit cele mai calde sentimente de dragoste pentru poporul nostru, dovedind aceasta prin vorba și fapta sa. In cultura muzicală universală contemporană, numele lui Bela Bártok s-a înscris cu litere de aur.

Posturile noastre de radio contribuie și ele la popularizarea creației lui Bártok (în care pot fi deslușite multe răspunsuri la întrebările pe care și le pun azi compozitorii romîni cu privire la căile dezvoltării muzicii noastre). Astfel, vom putea asculta marți, orele 10,40 pe programul I, muzică de cameră de Bartok ; miercuri orele 19,05 și vineri orele 23,06 pe programul II muzică simfonică ; sîmbătă orele 16,00 pe programul I, muzică instrumentală ; duminică, orele 23,10 programul II „Concertul pentru orchestră" ; lunea viitoare, orele 18,15, prezentarea personalității creatoare a marelui compozitor.

C. TEODORIU

Recolte mari la hectar

Țăranii muncitori din comuna Saligny, regiunea Constanța, au obținut anul acesta recolte mari la hectar.

Țăranul muncitor Victor Briță a obținut o cantitate de 2200 kg. grîu la hectar; recolte de 2000 kg. grîu la hectar au obținut și țăranii muncitori Stan I. Constantin, Neda Dumitru, Ștefan Lipan, Stan Banciu și alții. La orzul de toamnă, țăranul muncitor Neagu Vechiu a scos o cantitate de 2300 kg. de pe o suprafață de 1 hectar, iar Vasile Serogescu a cules 2600 kg. orz de pe un hectar.

Roadele bogate obținute de țăranii muncitori din Saligny se datoresc aplicării regulilor agrotehnice înaintate.

Corespondent
DUMITRU FLORIAN

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA POLITICĂ

In colecția „In ajutorul celor care studiază materialismul dialectic și materialismul istoric"

au apărut :

L. A. ȘERȘENKO — Filozofia burgheză americană, filozofie a războiului și agresiunii.
108 pag. 1,70 lei

V. K. KOZLOV — Ce sînt națiunile burgheze și ce sînt națiunile socialiste.
60 pag. 90 bani

S. B. MOROCINIK — Posibilitatea și realitatea, categorii ale dialecticii materialiste.
32 pag. 40 bani

T. I. OIZERMAN — Rezolvarea marxist-leninistă a problemei libertății și necesității.
40 pag. 60 bani

Porumbul însilozat — un nutreț valoros

O condiție principală pentru obținerea unei productivități ridicate a animalelor este asigurarea pe timp de iarnă a unei alimentații cît mai apropiate de cea din timpul verii. Un mijloc de mare importanță pentru atingerea acestui scop este însilozarea nutrețurilor. Prin însilozarea plantelor verzi se obține un nutreț suculent, cu pierderi minime de substanțe nutritive, bogat în săruri minerale și vitamine, foarte gustos și foarte productiv. Prin folosirea nutrețului însilozat, animalele vor avea asigurată pe timpul iernii o hrană asemănătoare „regimului verde". Mai mult chiar, perioada de folosire poate fi extinsă și în timpul verilor secetoase, fiindcă nutrețul murat se poate păstra timp de mai mulți ani.

Dintre plantele indicate pentru însilozare, în special în țara noastră, locul principal îl ocupă porumbul. Pe lîngă faptul că poate fi cultivat în toate regiunile, porumbul este în același timp un nutreț care se potrivește foarte bine însilozării avînd și o valoare nutritivă ridicată.

Bineînțeles, pentru obținerea unui nutreț însilozat de bună calitate, trebuie respectate cu strictețe instrucțiunile privind însilozarea și anume : porumbul să fie recoltat în faza de lapte-ceară (atunci cînd bobul este în lapte, însă vîrtos) ; silozul să fie bine curățat de resturile din anii precedenți și dezinfectat cu lapte de var ; în cazul că însilozarea se face în gropi, pereții să fie dați cu lut, neteziți, dezinfectați sau arși, iar colțurile să fie bine rotunjite ; porumbul să fie tocat de-a curmezișul în bucăți de cca 1 cm.; îndesarea să fie făcută perfect, cu maiuri, cu vite sau chiar prin simplă călcare cu picioarele ; silozul să fie acoperit întîi cu un strat subțire de lut înmuiat, apoi cu un strat de pămînt de 80 cm ; însfîrșit, întreaga operație de însilozare să nu dureze mai mult de două zile.

Respectîndu-se aceste reguli, reușita este asigurată. In caz contrariu, nutrețul se poate strica în întregime sau în parte căpătînd gust și miros neplăcut.

Porumbul însilozat poate fi dat ca hrană la toate speciile de animale și mai ales la vacile de lapte. O vacă de lapte de 300—400 kg. greutate vie, consumă aproximativ 25 kg. porumb însilozat pe zi (bineînțeles, nu sînt rare cazurile cînd o vacă poate primi și 30—40 kg). Această cantitate este suficientă pentru o producție de 10 litri lapte pe zi. Recolta de porumb este în medie de 25.000 kg la hectar, ceea ce înseamnă că — socotindu-se perioada de folosire a nutrețului la 200 zile — un hectar de porumb acoperă nevoile de nutreț însilozat pentru cinci vaci. In cazul unor producții mari de porumb de siloz — 30.000—40.000 kg la hectar — un hectar poate fi suficient chiar pentru opt vaci.

Toate cele arătate pînă acum se referă la însilozarea porumbului integral, știuleți și tulpini. O utilizare mult mai avantajoasă a porumbului prin însilozare ne-a fost demonstrată cu ocazia recentei vizite a delegației sovietice în țara noastră. Tov. Praksin ne-a expus cu această ocazie o variantă interesantă de însilozare și anume însilozarea separată a știuleților și a tulpinilor. Această metodă este mult mai avantajoasă decît însilozarea integrală. Făcînd o socoteală în unități nutritive (după cum se știe, o unitate nutritivă reprezintă valoarea de hrănire a unui kg. ovăz-boabe de calitate mijlocie), vedem că o producție de 3000 kg. porumb boabe la hectar înseamnă 3600 unități nutritive obținute pe seama boabelor și 1800

unități nutritive obținute pe seama cocenilor uscați, deci un total de 5400 unități nutritive la hectar. Dacă acest porumb va fi însilozat în faza de lapte-ceară, știuleții și tulpinele separat, se vor obține 3600 unități nutritive la silozul de știuleți și 3150 unități nutritive la silozul din tulpine, prin urmare 6750 unități nutritive la hectar în loc de 5400. Folosit în hrănirea vacilor de lapte, porumbul boabe și coceni aduce o producție de 10.800 litri lapte, iar cel însilozat separat, cu știuleții despărțiți de tulpini, aduce o producție de 13.500 litri lapte. Avantajul este limpede, mai ales dacă se ține seama că — așa cum arată datele experimentatorilor sovietici — prin însilozarea integrală se obțin numai 5775 unități nutritive la hectar. In plus, știuleții însilozați constituie un nutreț excelent pentru porci, iar tulpinele pentru bovine. Se realizează deci și avantajul de a folosi silozul de porumb mult mai rațional, la două specii de animale.

Problema însilozării porumbului mai prezintă însă o serie de aspecte tehnice, în afară de cele arătate pînă acum. Astfel, la cultura porumbului trebuie respectate toate regulile agrotehnice. De asemenea, problema recoltării nu este atît de simplă cum ar părea la prima vedere. In momentul de față în țara noastră se găsesc puține combine speciale cu care să se realizeze recoltarea separată a știuleților și tulpinelor ; de aceea, sîntem obligați să recoltăm știuleții cu mîna. Acest lucru cere o perfectă organizare a muncii de recoltare și transport. In cazul însilozării integrale, se pot folosi la recoltare și cositoarele sau secerătorile.

O altă problemă importantă este aceea a folosirii cocenilor uscați de porumb, obținuți după recoltarea știuleților pentru boabe. Pe lîngă faptul că au o valoare nutritivă scăzută, aceștia nu sînt consumați de către animale decît în proporție de 50-60 la sută (în special vîrfurile și frunzele). Pentru a realiza o valoare nutritivă superioară și mai ales consumarea lor în întregime, cocenii uscați pot fi însilozați. Insilozarea se poate face prin adaus de saramură, prin însilozarea mixtă, în amestec cu două părți sfeclă sau dovleci la o parte coceni, sau prin alte metode. Valorificarea acestui nutreț inferior se va face astfel mult mai rațional prin metoda însilozării.

Prin folosirea la maximum în toate gospodăriile a însilozării porumbului se obține menținerea producției animalelor la un nivel ridicat pe timpul iernii sau chiar sporirea ei.

Ing. C. PETRESCU
de la Institutul de Cercetări Zootehnice
Secția Tehnologia Nutrețurilor

Încheierea tratativelor sovieto-finlandeze

Comunicatul sovieto-finlandez cu privire la vizita la Moscova a preşedintelui Republicii Finlandeze, I. K. Paasikivi

Intre 16 şi 20 septembrie I. K. Paasikivi, preşedintele Republicii Finlandeze, a vizitat Uniunea Sovietică la invitaţia lui K. E. Voroşilov, preşedintele Sovietului Suprem al U.R.S.S. Preşedintele Republicii Finlandeze a fost însoţit de: U. Kekkonen, primul ministru al Finlandei, E. Skog, ministrul Apărării, R. Svento, ministru, R. Seppaelae, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe.

Intre K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi I. K. Paasikivi, preşedintele Republicii Finlandeze, a avut loc un schimb de păreri în problemele privitoare la relaţiile sovieto-finlandeze şi în unele probleme internaţionale.

Din partea sovietică la schimbul de păreri au participat: N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. N. S. Hruşciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., M. G. Pervuhin, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

Din partea Republicii Finlandeze la schimbul de păreri au participat: primul ministru U. Kekkonen, ministrul Apărării E. Skog, ministrul R. Svento, şi R. Seppaelae, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe.

Convorbirile s-au desfăşurat într-un spirit de încredere deplină, cordialitate şi înţelegere reciprocă şi au fost pătrunse de năzuinţa ambelor părţi spre întărirea continuă a relaţiilor de prietenie existente între Finlanda şi Uniunea Sovietică, relaţii bazate pe egalitate în drepturi, neamestec în treburile interne, respectarea reciprocă a suveranităţii de stat şi a independenţei naţionale, în conformitate cu scopurile şi principiile Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Cele două părţi au constatat cu satisfacţie dezvoltarea colaborării rodnice în domeniile economic şi cultural, care şi-a găsit expresia, între altele, în încheierea unui nou acord comercial pe termen lung între U.R.S.S. şi Finlanda, precum şi a unui acord cu privire la colaborarea tehnico-ştiinţifică, şi şi-au exprimat intenţia de a continua să dezvolte şi mai departe această colaborare în interesul ambelor părţi.

Părţile consideră în unanimitate că tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între U.R.S.S. şi Finlanda, încheiat la 6 aprilie 1948, constituie o bază trainică pentru întărirea relaţiilor de prietenie între Uniunea Sovietică şi Finlanda şi contribuie la consolidarea păcii şi securităţii în partea de nord a Europei. Ele au căzut de acord să prelungească cu 20 de ani durata valabilităţii acestui tratat şi au semnat un protocol corespunzător.

Ţinînd seama de relaţiile de bună vecinătate dintre U.R.S.S. şi Finlanda şi ţinînd seama de asemenea de o anumită slăbire a încordării internaţionale realizată în ultimul timp, îndeosebi în urma conferinţei de Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri, guvernul sovietic, ţinînd seama de interesele Finlandei, a considerat posibil să renunţe la drepturile sale de arendă asupra teritoriului finlandez Porkkala-Udd, drepturi acordate Uniunii Sovietice pe termen de 50 de ani, potrivit Tratatului de pace cu Finlanda din 10 februarie 1947, pentru a organiza acolo o bază militară maritimă.

In legătură cu aceasta guvernul sovietic a hotărît să lichideze baza sa militară maritimă Porkkala-Udd, să retragă trupele sovietice aflate acolo şi să transmită Finlandei teritoriul arendat Porkkala-Udd. Totodată guvernul sovietic va ceda gratuit guvernului Finlandei clădirile de locuit, comunale şi de uz obştesc, depozitele şi alte clădiri, precum şi utilajul portuar cu debarcaderele şi celelalte instalaţii construite de partea sovietică pe teritoriul Porkkala-Udd.

Guvernul Uniunii Sovietice şi guvernul Finlandei au confirmat că eforturile lor în domeniul politicii externe vor fi îndreptate şi de acum înainte spre micşorarea continuă a încordării internaţionale şi sprijinirea cauzei asigurării păcii şi securităţii popoarelor.

In cadrul tratativelor care au avut loc între participanţii finlandezi şi sovietici la tratative au fost discutate pe larg şi deschis toate problemele privind relaţiile sovieto-finlandeze, şi au fost expuse punctele de vedere ale celor două părţi.

Acest schimb de păreri dintre preşedintele Republicii Finlandeze şi persoanele care îl însoţesc pe de o parte, şi personalităţile conducătoare ale Uniunii Sovietice, pe de altă parte, care s-a desfăşurat într-o atmosferă de încredere deplină şi într-un spirit de prietenie corespunzător Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală, încheiat în 1948, va servi cauzei întăririi continue a legăturilor de prietenie şi a încrederii reciproce între Finlanda şi Uniunea Sovietică spre binele şi fericirea popoarelor Finlandei şi Uniunii Sovietice.

Urmează textul protocolului dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Finlandeză cu privire la prelungirea termenului de valabilitate a Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală din 6 aprilie 1948, precum şi textul Acordului dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Finlandeză cu privire la renunţarea de către Uniunea Sovietică la drepturile asupra folosirii teritoriului Porkkala-Udd ca bază militară maritimă şi cu privire la retragerea forţelor armate sovietice de pe acest teritoriu. Protocolul şi acordul au fost semnate la Moscova, la 19 septembrie.

Protocolul dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Finlandeză
cu privire la prelungirea termenului de valabilitate a Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală din 6 aprilie 1948

Prezidiul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi preşedintele Republicii Finlandeze

exprimîndu-şi năzuinţa fermă spre colaborare în interesul menţinerii păcii şi securităţii internaţionale, în conformitate cu scopurile şi principiile Organizaţiei Naţiunilor Unite,

dorind să contribuie la dezvoltarea şi întărirea continuă a relaţiilor de prietenie şi bună vecinătate care s-au stabilit între U.R.S.S. şi Finlanda,

constatînd că Tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală, semnat la Moscova la 6 aprilie 1948 între U.R.S.S. şi Finlanda, corespunde intereselor vitale ale celor două ţări şi contribuie la rezolvarea cu succes a sarcinilor mai sus menţionate,

au hotărît să semneze prezentul Protocol şi au numit în calitate de împuterniciţi ai lor:

Prezidiul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste — pe preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin,

Preşedintele Republicii Finlandeze — pe Primul Ministru Urho Kekkonen şi pe Ministrul Apărării, Emil Skog,

care după ce au făcut schimb de împuterniciri, găsite în forma cuvenită şi în deplină ordine, au căzut de acord asupra celor ce urmează:

Art. 1

Modificînd prevederile Articolului 8 în legătură cu termenul de valabilitate a Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală, semnat la Moscova la 6 aprilie 1948 între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Finlandeză, acest Tratat va rămîne în vigoare pe o perioadă de 20 de ani din momentul intrării în vigoare a prezentului Protocol.

Dacă una din Înaltele Părţi Contractante nu va renunţa la Tratat cu un an înainte de expirarea termenului indicat, acesta va rămîne în vigoare pe următorii cinci ani şi tot astfel de fiecare dată, atît timp cît niciuna din Înaltele Părţi Contractante nu va aviza în scris cu un an înainte de sfîrşitul perioadei respective de cinci ani asupra intenţiei sale de a face să înceteze valabilitatea Tratatului.

Art. 2

Prezentul Protocol urmează să fie ratificat şi va intra în vigoare din ziua schimbului instrumentelor de ratificare, care se va face în oraşul Helsinki într-un termen cît se poate de scurt.

Drept care împuterniciţii au semnat prezentul Protocol şi au pus sigiliul.

Întocmit în oraşul Moscova la 19 septembrie 1955, în două exemplare, fiecare din ele în limbile rusă şi finlandeză, ambele texte avînd aceeaşi putere.

Din împuternicirea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
N. BULGANIN

Din împuternicirea Preşedintelui Republicii Finlandeze
URHO KEKKONEN
EMIL SKOG

Acordul dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Finlandeză
cu privire la renunţarea de către Uniunea Sovietică la drepturile asupra folosirii teritoriului Porkkala-Udd ca bază militară maritimă şi la retragerea forţelor armate sovietice de pe acest teritoriu

Prezidiul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi Preşedintele Republicii Finlandeze,

luînd în considerare că relaţiile de bună vecinătate dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Finlandeză se dezvoltă favorabil şi că încrederea dintre ele se întăreşte neîncetat,

avînd în vedere că Tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Finlandeză, semnat la 6 aprilie 1948, asigură condiţiile întăririi continue a relaţiilor de prietenie dintre cele două ţări,

luînd în considerare că Uniunea Sovietică, ţinînd seama de interesele Republicii Finlandeze, a considerat posibil să renunţe înainte de termen la drepturile de arendă asupra teritoriului Porkkala-Udd, acordate Uniunii Sovietice, şi să-şi retragă trupele de acolo,

au hotărît să încheie prezentul Acord şi au numit în calitate de Împuterniciţi ai lor:

Prezidiul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste — pe Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin,

Preşedintele Republicii Finlandeze — pe Primul Ministru Urho Kekkonen şi pe Ministrul Apărării Emil Skog, care, făcînd schimb de împuterniciri recunoscute valabile şi întocmite în forma cuvenită, au căzut de acord asupra celor ce urmează:

Art. 1

Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste renunţă în favoarea Republicii Finlandeze la toate drepturile de a folosi şi a administra toate teritoriile terestre şi navale pe care Republica Finlandeză le-a dat la început în arendă în conformitate cu Art. 8 din Acordul de armistiţiu semnat la Moscova la 19 septembrie 1944 şi a căror dare în arendă către Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste pe termen de 50 de ani pentru crearea unei baze militare maritime pe teritoriul peninsulei Porkkala-Udd a fost confirmată apoi în art. 4 din Tratatul de Pace semnat la Paris la 10 februarie 1947.

In acelaşi timp, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste renunţă în favoarea Republicii Finlandeze la toate drepturile de a folosi căile de comunicaţie feroviare, navale, rutiere şi aeriene de pe peninsula Porkkala-Udd, drepturi garantate Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste conform punctului 2 al Articolului 4 din Tratatul de Pace susmenţionat, precum şi la drepturile de a folosi mijloacele de telecomunicaţie instalate acolo.

Art. 2

Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste îşi va retrage toate forţele armate de pe teritoriile menţionate în Art. 1 şi va transmite aceste teritorii spre administrare cu depline drepturi Republicii Finlandeze în decurs de trei luni de la efectuarea schimbului instrumentelor de ratificare ale prezentului Acord.

Art. 3

Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste va transmite Republicii Finlandeze teritoriile prevăzute în Art. 1 şi bunurile existente acolo în starea în care se vor afla la termenul prevăzut în Art. 2, libere totodată de orice plăţi, impozite sau alte eventuale obligaţii sau drepturi care s-au ivit eventual în perioada arendei în favoarea Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, sau a societăţilor, organizaţiilor sau cetăţenilor ei.

Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste va transmite totodată gratuit Republicii Finlandeze cazărmile, casele de locuit şi depozitele, obiectivele de telecomunicaţii, instalaţiile portuare cu debarcaderele şi alte instalaţii construite de partea sovietică pe teritoriul Porkkala-Udd, care vor fi lăsate de Comandamentul sovietic pe acest teritoriu după retragerea trupelor sovietice.

Art. 4

Cele două Părţi contractante se obligă ca după termenul prevăzut în Art. 2 să nu prezinte una alteia nici un fel de cereri de compensare determinate de faptul că teritoriile prevăzute în Art. 1 s-au aflat sub administraţia Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste sau de faptul că potrivit prezentului Acord aceste teritorii sînt restituite spre administrare cu depline drepturi Republicii Finlandeze.

Art. 5

Prezentul Acord urmează să fie ratificat şi va intra în vigoare din ziua schimbului instrumentelor de ratificare care se va efectua în oraşul Helsinki într-un termen cît se poate de scurt.

Drept care Împuterniciţii mai sus numiţi au semnat prezentul Acord şi şi-au pus sigiliul.

Întocmit în oraşul Moscova, la 19 septembrie 1955, în două exemplare, fiecare în limbile rusă şi finlandeză, ambele texte avînd aceeaşi putere.

Din Împuternicirea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
N. BULGANIN

Din Împuternicirea Preşedintelui Republicii Finlandeze
URHO KEKKONEN
EMIL SKOG

Decorarea lui K. E. Voroşilov cu cel mai înalt ordin al Finlandei

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 septembrie, I. K. Paasikivi, preşedintele Republicii Finlandeze, a oferit la ambasada Finlandei un prînz în cinstea conducătorilor statului sovietic.

La prînz au participat N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, K. E. Voroşilov, precum şi alte personalităţi.

Din partea finlandeză, la prînz au participat primul ministru U. K. Kekkonen şi ceilalţi membri ai delegaţiei Republicii Finlandeze, E. A. Vuori, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Finlandei în U.R.S.S şi alte personalităţi.

În cursul prînzului, I. K. Paasikivi, preşedintele Republicii Finlandeze, a înmînat lui K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., marea Cruce a ordinului „Trandafirul Alb al Finlandei" cu lanţ de aur — cel mai înalt ordin al Republicii Finlandeze, care se conferă numai şefilor de state.

Cu acest prilej, preşedintele **I. K. Paasikivi** a rostit o cuvîntare în care a spus printre altele:

Domnule preşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.!

Domnilor!

Este pentru mine o mare cinste şi bucurie să vă salut aici, la ambasada Finlandei, pe dvs. domnule preşedinte şi pe toţi oaspeţii noştri stimaţi.

Îmi aduc aminte de vechea regulă diplomatică cu privire la drepturile de extra teritorialitate. Respectînd această regulă, aş putea spune că dvs. domnilor, vă aflaţi acum pe un teritoriu care corespunde, în ceea ce priveşte regimul juridic, cel puţin dintr-un anumit punct de vedere, regiunii Porkkala-Udd acordată Uniunii Sovietice de către Finlanda cu drept de arendă. Deşi, datorită politicii clarvăzătoare a guvernului sovietic, Finlanda redobîndeşte acum regiunea arendată Porkkala-Udd, ea nu doreşte totuşi, la rîndul el, să renunţe la acest sector arendat pus la dispoziţia ambasadei Finlandei. Dorim să rămînem aici în capitala voastră, în apropierea centrului istoric al vechii Moscove.

Ştirea despre acţiunea întreprinsă acum de guvernul Uniunii Sovietice din proprie iniţiativă şi care constă în renunţarea la dreptul de arendă asupra regiunii Porkkala-Udd va fi primită în Finlanda cu mare bucurie. După părerea mea, acest gest mărinimos constituie prin importanţa sa o nouă şi convingătoare dovadă a năzuinţelor paşnice ale Uniunii Sovietice nu numai faţă de vecina sa Finlanda, ci şi pe plan mondial.

Deoarece într-un viitor apropiat expiră termenul de valabilitate a tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală, s-a pus problema prelungirii lui.

Întrucît guvernul sovietic a propus să se prelungească termenul de valabilitate a tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală şi pe perioada de după 1958, delegaţia finlandeză s-a alăturat acestei propuneri. După grelele încercări prin care a trecut, poporul finlandez doreşte să rămînă de o parte de divergenţele care au loc pe arena internaţională. Pe de altă parte, poporul nostru este conştient de obligaţiile ce-i revin în cazul nefericit în care marile puteri ar trece la soluţionarea divergenţelor prin forţa armelor.

Am sosit la Moscova fiind convins că voi avea prilejul să fac un schimb de păreri cu conducătorii Uniunii Sovietice în problemele a căror soluţionare justă este utilă pentru ambele ţări. Deşi acest schimb de păreri nu a căpătat încă o formă definitivă, îmi permit să constat că rezultatele lui sînt valoroase pentru ambele părţi.

În aceste zile s-a confirmat din nou justeţea principiului pe care îl respect de mult. Conţinutul acestui principiu este următorul: Cînd noi, finlandezii, şi voi, oamenii sovietici, rezolvăm între noi problemele litigioase, pana este o armă mai bună decît sabia. Şi aş spune că poate şi la reglementarea problemelor între alte ţări pana ar putea duce la rezultate mai bune decît sabia. Cel puţin lucrurile stau astfel în ce priveşte soluţionarea problemelor dintre Finlanda şi Uniunea Sovietică.

Avem în Finlanda obiceiul de a decora cu ordine atît pe cetăţenii care au meritat-o, cît şi prietenii noştri de peste hotare. Astfel, am onoarea să vă decorez cu cel mai înalt ordin al ţării mele pe dumneavoastră, domnule preşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., în semn de stimă sinceră faţă de activitatea dvs. ca unul din conducătorii Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. Înmînîndu-vă acest ordin, doresc să exprim stima şi recunoştinţa noastră nu numai faţă de dvs. personal, domnule preşedinte, ci prin persoana dvs., şi întregii Uniuni Sovietice şi guvernului el. Am avut cinstea să primesc acum un an cel mai înalt ordin al Uniunii Sovietice — Ordinul Lenin. Nu eu trebuie să fiu acela care să apreciez dacă am meritat acest ordin. Pot însă să vă asigur că la fel de sincer şi cordial cum am fost eu decorat cu acest ordin, vă rog acum pe dvs., domnule preşedinte, să primiţi acest înalt ordin al Finlandei. Sînt convins că aceste ordine vor rămîne în istorie ca o dovadă a relaţiilor de prietenie şi bună vecinătate între popoarele noastre.

Îngăduiţi-mi să vă salut încăodată pe dvs., scumpii noştri oaspeţi, şi să ridic paharul în sănătatea preşedintelui Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi celorlalţi oameni de stat ai Uniunii Sovietice prezenţi aici şi să urez succese întregii Uniunii Sovietice.

Primind ordinul din partea preşedintelui I. K. Paasikivi, **K. E. Voroşilov**, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a spus în cuvîntul său de răspuns:

Scumpe şi mult stimate domnule preşedinte!

Aş putea să repet în întregime tot ce aţi spus dvs. În cuvintele dvs. este atît adevăr, înţelepciune, sentimente umane, se vorbeşte atît de bine şi obiectiv despre relaţiile noastre reciproce.

Vizita voastră aici, tratativele noastre cu dvs., cu domnul prim ministru şi alte personalităţi ale statului finlandez, constituie un rezultat al dezvoltării relaţiilor noastre postbelice, un rezultat al relaţiilor reciproce juste între popoarele şi statele noastre. Aceasta este o încercare de a găsi măsuri şi mai eficiente, şi mai necesare pentru a îmbunătăţi relaţiile de prietenie între popoarele noastre.

Pot să vă asigur pe dvs., domnule preşedinte, şi pe mult stimaţii dvs. colaboratori că poporul nostru se va bucura de faptul că tratativele noastre duc la rezultate atît de pozitive. Îmi îngădui să sper că poporul Finlandei va întîmpina de asemenea în mod favorabil aceste rezultate.

Vecinul meu, domnul E. Skog, mi-a spus că avem aici o vreme politică frumoasă. I-am răspuns că garantăm pentru poporul Finlandei, pentru conducătorii lui o vreme politică admirabilă, minunată. Poporul Finlandei poate fi sigur de aceasta. Pe de altă parte, credem că şi poporul finlandez şi conducătorii lui — de aceasta sîntem de-a dreptul convinşi — vor face tot ce le stă în putinţă pentru ca această vreme să fie favorabilă.

Vă sînt profund recunoscător pentru această distincţie — a declarat K. E. Voroşilov în continuare — şi mă bucur că am primit-o. Aceasta nu este o distincţie acordată unei anumite persoane, ci acţiunilor noastre, relaţiilor noastre reciproce. Această distincţie este o confirmare a justeţei politicii noastre internaţionale. În numele guvernului nostru, partidului nostru, poporului nostru, vă mulţumesc sincer pentru înalta cinste ce mi s-a acordat.

În timpul prînzului, care a decurs într-o atmosferă de prietenie, a luat cuvîntul N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi U. K. Kekkonen, primul ministru al Republicii Finlandeze.

Şedinţa din 19 septembrie

MOSCOVA 19 (Agrepres). — TASS transmite: În după amiaza zilei de 19 septembrie, în Marele Palat al Kremlinului din Moscova a continuat schimbul de păreri între preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, şi primul ministru al Finlandei, U. Kekkonen, în problemele referitoare la dezvoltarea şi întărirea continuă a relaţiilor de prietenie dintre cele două ţări.

Din partea sovietică la tratative au participat de asemenea: N. S. Hruşciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., M. G. Pervuhin, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., V. S. Semionov, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. Z. Lebedev, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în Finlanda.

Din partea finlandeză la tratative au participat de asemenea: E. Skog, ministrul Apărării al Finlandei, R. Svento, ministru, R. Seppaelae, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe al Finlandei, E. Vuori, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Finlandei în U.R.S.S.

A fost întocmit proiectul de protocol între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Finlandeză cu privire la prelungirea termenului de valabilitate a Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală din 6 aprilie 1948, precum şi proiectul de Acord între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Finlandeză cu privire la renunţarea de către Uniunea Sovietică la drepturile de a folosi teritoriul Porkkala-Udd ca bază militară maritimă şi la retragerea forţelor armate sovietice de pe acest teritoriu; s-a căzut de asemenea de acord asupra comunicatului sovieto-finlandez cu privire la vizita la Moscova a preşedintelui Republicii Finlandeze I. K. Paasikivi. La schimbul de păreri care a avut loc la şedinţă au participat N. S. Hruşciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., U. Kekkonen, primul ministru al Finlandei, E. Skog, ministrul apărării al Finlandei, N. A. Bulganin, preşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

S-a hotărît ca rezultatele schimbului de păreri să fie raportate preşedintelui Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi preşedintelui Republicii Finlandeze.

SEMNAREA

Protocolului dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Finlandeză cu privire la prelungirea termenului de valabilitate a tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală din 6 aprilie 1948 şi a acordului dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Finlandeză cu privire la renunţarea de către Uniunea Sovietică la drepturile de a folosi teritoriul Porkkala-Udd ca bază militară maritimă şi la retragerea forţelor armate sovietice de pe acest teritoriu

19 septembrie, ora 16,30, la Moscova, în Marele Palat al Kremlinului, a avut loc semnarea Protocolului dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Finlandeză cu privire la prelungirea termenului de valabilitate a Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală din 6 aprilie 1948, precum şi a Acordului dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Finlandeză cu privire la renunţarea de către Uniunea Sovietică la drepturile de a folosi teritoriul Pokkala-Udd ca bază militară maritimă şi la retragerea forţelor armate sovietice de pe acest teritoriu.

La semnarea Protocolului şi a Acordului au fost de faţă: K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi I. K. Paasikivi, preşedintele Republicii Finlandeze.

Din împuternicirea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Protocolul şi Acordul au fost semnate de N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

Din împuternicirea Preşedintelui Republicii Finlandeze, Protocolul şi Acordul au fost semnate de Primul Ministru Urho Kekkonen şi ministrul Apărării, Emil Skog.

Din partea Uniunii Sovietice la semnarea documentelor susmenţionate au asistat de asemenea: N. S. Hruşciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, precum şi V. S. Semionov şi V. A. Zorin, locţiitori ai Ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. Z. Lebedev, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în Finlanda, S. G. Lapin, şeful secţiei a 3-a pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Din partea Finlandei, la semnarea acestor documente au fost de faţă: R. Svento, ministru, E. Vuori, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Finlandei în U.R.S.S., R. Seppaelae, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe al Finlandei, I. Hallama, consilier al ambasadei Finlandei în U.R.S.S., colonel E. Kuusela, ataşat militar pe lîngă Ambasada Finlandei în U.R.S.S.

Sosirea la New York a lui V. M. Molotov

NEW YORK 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 septembrie a sosit la New York pentru a participa la lucrările celei de a 10-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. delegaţia U.R.S.S. în frunte cu V. M. Molotov, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Pe aeroport, V. M. Molotov a făcut reprezentanţilor presei americane şi străine următoarea declaraţie:

„Anul acesta am avut din nou un prilej fericit de a sosi la New York. Sînt de părere că drumul de la Moscova la New York a devenit mai bun, mai neted. Permiteţi-mi să mă folosesc de prilejul ce mi se oferă şi să salut din toată inima pe prietenii americani, să exprim dorinţa sinceră ca relaţiile sovieto-americane să se dezvolte cu succes spre binele popoarelor noastre şi păcii generale".

Hotărîrile luate de şedinţa plenară a Consiliului de Stat al R. P. Chineze

PEKIN 18 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 16 septembrie a avut loc o şedinţă plenară a Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze. La şedinţă a fost adoptat un decret cu privire la serviciul militar obligatoriu în R. P. Chineză.

La şedinţă s-a examinat problema decorării cu ordine a ofiţerilor şi soldaţilor Armatei Populare de Eliberare care s-au distins în serviciul militar şi s-a aprobat regulamentul cu privire la introducerea în armată a unor noi uniforme, precum şi a epoleţilor, butonierelor şi insignelor pentru trupe de diferite genuri. Acest regulament urmează să intre în vigoare la data de 1 octombrie 1955.

La şedinţă s-au adoptat de asemenea proiecte de lege cu privire la constituirea în regiunea autonomă Mongolia Interioară a comitetelor populare şi adunărilor de reprezentanţi populari de toate gradele. S-a hotărît să se prezinte aceste proiecte de lege spre aprobare Comitetului Permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină.

Evenimentele din Argentina

NEW YORK 19 (Agerpres). — După cum anunţă corespondentul din Buenos Aires al agenţiei Associated Press, posturile de radio guvernamentale au transmis un comunicat în care se spune că răscoala a fost pregătită cu sprijinul larg al unor forţe din străinătate ostile organelor legale din Argentina. Acest lucru, se spune în comunicat, este dovedit de faptul că serviciul de informaţii al rebelilor a fost organizat exclusiv în afara hotarelor ţării.

Corespondentul agenţiei Associated Press a anunţat de asemenea că Hupo di Pietro, secretarul general al Confederaţiei Generale a Muncii din Argentina, organizaţie care grupează 6.000.000 de muncitori, a rostit o cuvîntare la radio în care a declarat că muncitorii argentinieni „vor lupta prin toate mijloacele şi cu orice armă împotriva acelora care au pornit o rebeliune armată împotriva constituţiei şi a guvernului legal".

DEMISIA PREŞEDINTELUI ARGENTINEI, PERON

BUENOS AIRES 19 (Agerpres). — Agenţia France Presse anunţă că generalul Franklin Lucero, ministrul armatei, a citit la postul de radio argentinian un mesaj în care preşedintele Peron îşi prezintă demisia din postul de şef al statului. Puterile sale au fost preluate de o junta militară.

Mesajul lui Dulles către primii miniştri ai Greciei şi Turciei

WASHINGTON 19 (Agerpres). — Secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., Dulles, a adresat simultan primului ministru al Greciei, mareşalul Papagos, şi primului ministru al Turciei, Menderes, un mesaj în care le cere să colaboreze în vederea rezolvării problemei Ciprului.

„Am urmărit cu îngrijorare înrăutăţirea periculoasă a relaţiilor greco-turce provocată de problema Ciprului" — se spune în mesaj. Dulles arată că este îngrijorat de această situaţie deoarece ea ameninţă „eficacitatea alianţei greco-turce" şi cere „restabilirea unităţii comunităţii Atlanticului de nord" (Pactul N.A.T.O.), din care fac parte şi Grecia şi Turcia — N. R.).

Creşte lupta grevistă a muncitorilor francezi şi englezi

PARIS 18 (Agerpres). — TASS transmite: Greva personalului de la transportul orăşenesc din Paris continuă. Greva personalului de la autobuse este de fapt generală. Din 1.700 de autobuse cîte există în Paris, circulă numai 20.

După cum anunţă ziarul „Le Monde", numai pe cinci din cele 15 linii ale metroului din Paris este asigurată o circulaţie mai mult sau mai puţin normală.

★

LONDRA 18 (Agerpres). — TASS transmite: Muncitorii englezi îşi continuă cu hotărîre lupta pentru drepturile lor. Astfel, potrivit relatărilor presei, la 16 septembrie au declarat grevă 2.000 de muncitori de la o uzină a firmei „Metal Box Company Limited". Muncitorii au declarat grevă în semn de protest împotriva concedierii ilegale a unui tovarăş al lor. Pentru prima dată în ultimii 18 ani activitatea uzinei a fost complect suspendată. La Liverpool au declarat grevă muncitorii de pe vasele remorcă. În urma grevei, în portul Liverpool sînt imobilizate cîteva vase. La 16 septembrie muncitorii de la uzinele de avioane din oraşele Langley (Buckinhamshire), Kingston (Surrey) şi Dunsfold (Surrey) ale firmei „Hawker Aircraft", au declarat o grevă de o zi în semn de solidaritate cu muncitorii greviştii de la una din întreprinderile aceleiaşi firme.

Ședința dintre delegațiile guvernamentale ale U. R. S. S. și R. D. Germane

MOSCOVA 19 (Agerpres). TASS transmite: În dimineața zilei de 19 septembrie, în Marele Palat al Kremlinului din Moscova au continuat tratativele între delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Democrate Germane în problema măsurilor noi în vederea dezvoltării și întăririi relațiilor de prietenie dintre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană.

Ședința a fost prezidată de Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane.

La începutul ședinței a fost ascultat raportul lui Lothar Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Ministru al Afacerilor Externe al Republicii Democrate Germane, asupra proiectului de „Tratat cu privire la relațiile dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană". Proiectul a fost pregătit de o comisie mixtă sovieto-germană de experți constituită în ședința din 17 septembrie.

La discuțiile pe marginea proiectului de tratat din partea Republicii Democrate Germane au luat cuvîntul Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate germane, și membrii delegației: Walter Ulbricht, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Otto Nuschke, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Berthold Rose, secretarul general al partidului democrat țărănesc, Lothar Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al R.D. Germane și Erich Correns, președintele Prezidiului Consiliului Național al Frontului Național al Germaniei democrate.

Din partea Uniunii Sovietice au luat cuvîntul N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Următoarea ședință are loc la 20 septembrie.

Cuvîntarea tovarășului N. A. Bulganin

Consider de datoria mea să mulțumesc în primul rînd membrilor comisiilor care ne-au pregătit astăzi un document atît de important — Proiectul de „Tratat cu privire la relațiile între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană". Acest tratat marchează o nouă etapă istorică în dezvoltarea relațiilor dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană.

Guvernul Sovietic este întru totul de acord cu textul documentului prezentat.

Am ascultat astăzi, aici, cu cea mai mare satisfacție declarațiile membrilor delegației Republicii Democrate Germane: a tovarășului Ulbricht, prim secretar al Comitetului Central al P.S.U.G., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a tovarășului Nuschke, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și președinte al Partidului Uniunea creștin-democrată, a tovarășului Rose, secretar general al Partidului democrat țărănesc, a tovarășului Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al Republicii Democrate Germane și președintele Partidului național-democrat, și a profesorului Correns, președinte al Prezidiului Partidului național-democrat și președinte al Prezidiului Consiliului Frontului Național al Germaniei Democrate. Împărtășim pe deplin ideile pe care le-au exprimat. Atribuim o deosebită însemnătate proiectului de „Tratat cu privire la relațiile între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană", care ne-a fost prezentat. Acest Tratat va contribui fără îndoială la dezvoltarea continuă a colaborării noastre strînse și la întărirea relațiilor de prietenie între statele noastre pe baza respectării reciproce a suveranității, pe baza egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne. Tratatul ține seama de situația nouă care s-a creat în legătură cu intrarea în vigoare a acordurilor de la Paris în 1954. Deosebit de îmbucurător este faptul că Tratatul urmărește unirea eforturilor Uniunii Sovietice și Republicii Democrate Germane pentru a contribui la sprijinirea și întărirea păcii internaționale și securității în Europa. El va contribui la cauza restabilirii unității Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat. Acest tratat corespunde intereselor popoarelor sovietic și german, la fel ca și intereselor celorlalte popoare ale Europei.

Noi confirmăm că relațiile dintre noi se bazează pe respectul reciproc și pe o deplină egalitate în drepturi a statelor noastre. În conformitate cu acest tratat, după cum s-a mai arătat aici, Republica Democrată Germană este liberă să rezolve problemele politicii sale interne și externe, inclusiv relațiile reciproce cu Republica Federală Germană precum și dezvoltarea relațiilor cu toate celelalte state. În legătură cu aceasta, guvernul sovietic a examinat problema inoportunității menținerii mai departe a funcției de înalt comisar al U.R.S.S. în Germania. Guvernul sovietic a examinat de asemenea problema privind legile, directivele, ordinele și alte hotărîri ale Consiliului de control din Germania care au fost emise de către acesta în anii 1945—1948 și a luat o hotărîre pe care vreau s-o aduc la cunoștința delegației Republicii Democrate Germane, la cunoștința dvs. tovarășe prim ministru.

Guvernul sovietic a socotit că este oportun să desființeze funcția de înalt comisar al U.R.S.S. în Germania și să însărcineze pe ambasadorul U.R.S.S. în R. D. Germană cu funcția de a menține legăturile corespunzătoare cu reprezentanții S.U.A., Angliei, Franței în Republica Federală Germană în probleme privind Germania în ansamblu, probleme care decurg din hotărîrile corespunzătoare ale celor patru puteri.

În legătură cu faptul că în Republica Democrată Germană au fost traduse în viață hotărîrile Consiliului de control din Germania privitoare la reorganizarea vieții sociale pe baze pașnice și democrate și luîndu-se în considerație legislația existentă în Republica Democrată Germană, care face de prisos menținerea în vigoare a hotărîrilor susmenționate, guvernul sovietic consideră oportun să stabilească că legile, directivele, ordinele și celelalte hotărîri corespunzătoare ale Consiliului de control din Germania, emise în perioada 1945-48, își încetează valabilitatea pe teritoriul Republicii Democrate Germane.

Tovarășe prim ministru, tovarăși membri ai delegației guvernamentale a Republicii Democrate Germane, ședința noastră de astăzi este fără îndoială o ședință istorică. Ea va intra în istoria relațiilor dintre popoarele noastre. Se știe că evenimentele istorice nu sînt întotdeauna imediat apreciate după merit. Contemporanilor li se pare uneori că toate acestea sînt obișnuite că toate acestea constituie o parte a vieții noastre obișnuite de zi cu zi.

Totuși, cred că ceea ce a fost atît de bine spus astăzi aici de reprezentanții delegației d-voastră și ceea ce este înscris în Tratatul dintre statul vostru și al nostru, depășește cadrul a ceea ce cunoaștem astăzi. Tot ceea ce are loc la noi în cursul tratativelor noastre, și documentele pe care le vom semna vor intra în istoria relațiilor dintre cele două state ale noastre, state în care puterea aparține poporului, muncitorilor, țăranilor și intelectualității muncitoare, și vor servi ca exemplu pentru felul în care muncitorii, țăranii și intelectualitatea muncitoare — poporul, trebuie să-și construiască relațiile sale de stat — bazate pe prietenie dezinteresată, urmărind un scop unic — fericirea, liniștea vieții popoarelor.

Îngăduiți-mi să-mi exprim în încheiere convingerea că tot ceea ce am realizat în tratativele noastre va corespunde intereselor popoarelor german și sovietic la fel ca și intereselor celorlalte popoare ale Europei.

(Textele celorlalte discursuri rostite la 19 septembrie vor fi publicate în ziarul de mîine).

Retragerea trupelor sovietice din Austria a fost efectuată înainte de termen

VIENA 19 (Agerpres). — Agenția Austriacă de Presă a transmis următorul comunicat oficial:

Astăzi, 19 septembrie, I. I. Ilicev, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Austria, și generalul-locotenent I. I. Boicov, comandantul trupelor sovietice în Austria, au făcut o vizită vice-cancelarului A. Schaerf. Generalul-locotenent I. I. Boicov a comunicat vice-cancelarului că retragerea trupelor sovietice din Austria se termină la 19 septembrie, pînă la ora 20.

Vice-cancelarul l-a rugat pe I. I. Ilicev și I. I. Boicov să transmită guvernului sovietic mulțumiri pentru faptul că retragerea trupelor sovietice a fost efectuată înainte de termenul prevăzut în Tratatul de stat. Luîndu-și rămas bun, vice-cancelarul a subliniat că tocmai conducătorii Armatei Sovietice au fost aceia care în 1945 au recunoscut guvernul provizoriu ca guvern al întregii Austrii, punînd astfel bazele unității țării.

Guvernul R. F. Germane a aprobat tratativele de la Moscova

BONN 19 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că guvernul R. F. Germane a aprobat în unanimitate acordul intervenit în cadrul tratativelor de la Moscova între delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R.F.G. privind stabilirea relațiilor diplomatice între cele două țări.

După cum s-a anunțat, la 22 septembrie Bundestagul — în cadrul discuțiilor de politică externă — urmează să se pronunțe asupra acordului realizat.

Vizite ale delegației guvernamentale a R. D. Germane în U. R. S. S.

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: La cîteva zeci de kilometri de Moscova, acolo unde șoseaua Minsk se încrucișează cu drumul Dorohovo-Petrișcevo, se înalță un monument de bronz în cinstea curajoasei partizane Zoia Kosmodemianskaia, Erou al Uniunii Sovietice, care a fost ucisă de cotropitorii fasciști în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Monumentul o înfățișează pe tînăra eroină privind spre Moscova.

Duminică, 18 septembrie, delegația guvernamentală a Republicii Democrate Germane care se află în Uniunea Sovietică a făcut o vizită la monumentul eroinei.

Primul ministru Otto Grotewohl și membrii delegației guvernamentale a R. D. Germane au fost salutați cu căldură de studenții și profesorii Universității „Lomonosov", care făceau o excursie în regiunea Moscovei, de colhoznici și elevi din partea locului.

Delegația a depus la monument o coroană cu inscripția: „Cinste și glorie curajoasei luptătoare împotriva criminalei armate hitleriste.

Din partea delegației guvernamentale a Republicii Democrate Germane".

Adresîndu-se celor prezenți, Otto Grotewohl a spus:

Delegația Republicii Democrate Germane depune aceste flori la monumentul partizanei Zoia Kosmodemianskaia și cinstește prin aceasta memoria patrioților sovietici. Încredințăm pe oamenii sovietici că patrioții din Germania vor depune toate eforturile pentru ca să nu mai fie niciodată război. Vrem să trăim în pace cu poporul sovietic.

Trăiască prietenia dintre poporul german și popoarele Uniunii Sovietice!

Tineretul a aplaudat cu căldură. Otto Grotewohl și Walter Ulbricht au strîns mîinile studenților, profesorilor, localnicilor.

Repetăm cu bucurie, a declarat N. P. Krasavcenko, asistent la Universitatea de Stat din Moscova, cuvintele tovarășului Otto Grotewohl „Trăiască prietenia dintre poporul german și popoarele Uniunii Sovietice!"

Noi, studenții Universității de Stat din Moscova, a spus Iuri Sidorenko, student în anul 2, vă rugăm să transmiteți un cald salut tuturor studenților din Republica Democrată Germană și președintelui R. D. Germane, Wilhelm Pieck.

Otto Grotewohl și Walter Ulbricht au urat tineretului succes la învățătură și în construirea comunismului

★

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 septembrie, delegația guvernamentală a Republicii Democrate Germane, în frunte cu primul ministru Otto Grotewohl, a vizitat centrala atomoelectrică a Academiei de Științe a U.R.S.S.

Înainte de vizită, membrii delegației au vizionat filmul tehnicolor de popularizare a științei „Prima din lume", consacrat centralei atomoelectrice. Apoi, oaspeții au vizitat sala principală unde se află reactorul, pupitrul central de comandă și alte instalații ale centralei. N. A. Nikolaev, directorul centralei atomoelectrice și A. K. Krasin, doctor în științe fizico-matematice, au dat lămuriri.

În cinstea oaspeților, lucrătorii centralei au oferit un dejun care s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și prietenie.

Decret de amnistiere în U. R. S. S.

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 septembrie ziarul „Izvestia" a publicat Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la amnistierea cetățenilor sovietici care au colaborat cu ocupanții în perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei din anii 1941-1945.

După terminarea victorioasă a Marelui Război pentru Apărarea Patriei, poporul sovietic a obținut noi mari succese în toate domeniile construcției economice și culturale și în întărirea continuă a statului său socialist.

Ținînd seama de aceasta, precum și de încetarea stării de război între Uniunea Sovietică și Germania și călăuzindu-se după principiul umanității, prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. consideră posibil să amnistieze pe cetățenii sovietici care, în perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei din 1941-1945, din lașitate sau inconștientă, au fost atrași la colaborare cu ocupanții.

Pentru a acorda acestor cetățeni posibilitatea să se întoarcă la o viață de muncă cinstită și să devină membri utili ai societății socialiste, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. *hotărăște:*

1. — Să se elibereze din locurile de detențiune și să fie scutiți și de alte măsuri de pedeapsă persoanele condamnate la privațiuni de libertate pe termene pînă la zece ani, inclusiv pentru complicitate cu dușmanul și alte crime săvîrșite în perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei din 1941-1945, prevăzute de articolele 58—1, 58—3, 58—4, 58—6, 58—10, 58—12, din Codul penal al R.S.F.S.R. și de articolele corespunzătoare din codurile penale ale celorlalte republici unionale.

2. — Să se reducă la jumătate pedeapsa fixată de tribunal celor condamnați la un termen de peste zece ani pentru crimele enumerate în articolul 1 din prezentul Decret.

3. — Să se elibereze din locurile de detențiune, indiferent de termenul pedepsei, persoanele condamnate pentru servicii prestate în armata germană, în poliția și formațiuni speciale germane.

Să se scutească de restul pedepsei persoanele deportate și exilate pentru aceste crime.

4. — Amnistia nu se va aplica membrilor detașamentelor de pedepsire, condamnați pentru asasinarea și torturarea de cetățeni sovietici.

5. — Să se înceteze procedura în toate procesele în curs de instrucție și în procesele care nu au fost judecate pentru crimele săvîrșite în perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei din 1941-1945, prevăzute de articolele 58—1, 58—3, 58—4, 58—6, 58—10, 58—12 din Codul penal al R.S.F.S.R. și de articolele corespunzătoare din Codurile penale ale celorlalte republici unionale, cu excepția cazurilor persoanelor indicate în articolul 4 din prezentul Decret.

6. — Să se anuleze condamnarea anterioară și interdicția legală cetățenilor amnistiați pe baza prezentului Decret.

Să se anuleze condamnarea anterioară și interdicția legală persoanelor judecate anterior și care și-au ispășit pedeapsa pentru crimele specificate în articolul 1 din prezentul Decret.

7. — Să fie scutiți de tragere la răspundere cetățenii sovietici aflați în străinătate, care în perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei din 1941-1945, s-au predat inamicului sau au servit în armata germană, în poliția și formațiuni speciale germane.

Să nu fie trași la răspundere nici acei cetățeni sovietici aflați în prezent în străinătate, care în timpul războiului au deținut funcții de conducere în organele de poliție, jandarmerie și propagandă, create de ocupanți, inclusiv cei atrași în organizații anti-sovietice în perioada de după război, dacă și-au ispășit vina printr-o activitate patriotică ulterioară în folosul patriei sau și-au recunoscut vina.

În conformitate cu legislația în vigoare, cetățenilor sovietici aflați în străinătate, care în perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei din 1941-1945 au săvîrșit crime grave împotriva statului sovietic, să li se acorde circumstanțe atenuante pentru prezentarea în fața judecății pentru a-și recunoaște vina. Să se stabilească că în aceste cazuri pedeapsa fixată de tribunal nu trebuie să depășească cinci ani de deportare.

8. — Să se însărcineze Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. să ia măsuri pentru înlesnirea intrării în U.R.S.S. a cetățenilor sovietici aflați în străinătate precum și a membrilor familiilor lor, indiferent de cetățenie, și pentru încadrarea lor în muncă în Uniunea Sovietică.

K. VOROȘILOV
Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

N. PEGOV
Secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Moscova, Kremlin 17 septembrie, 1955

„Scînteia tineretului"
Pag. 4-a 20 septembrie 1955

Sport

De ce au pierdut fotbaliștii romîni...

După părerea mea, reprezentativa R.P.R. a pierdut pentru că n-a folosit în această întîlnire stilul său propriu de joc care-i dă superioritate față de multe echipe europene. Slaba pregătire fizică nu le-a permis jucătorilor să se acomodeze cu jocul adversarilor. Ei au căutat de multe ori să scape de minge trimițînd-o la întîmplare. Aceste acțiuni izolate și sterile n-au periclitat poarta echipei germane. Jucătorii romîni au forțat jocul pe sus, iar înaintarea, îndeosebi, nu s-a bazat pe extreme. Fără îndoială jucătorii romîni au intrat încrezuți pe teren, convinși fiind că vor face un joc ușor. Ei n-au fructificat îndeajuns primele 20 de minute cînd au fost superiori echipei germane. În restul timpului ei n-au mai luptat cu însuflețire, pierzînd încrederea. Au început să joace dezorganizat, în timp ce adversarii au închegat mai bine jocul lor, socotind că victoria nu-i pierdută.

În cea de a doua repriză jucătorii romîni au fost clar depășiți din punct de vedere fizic. Ei n-au făcut un schimb util prin introducerea lui Mihai, așa cum au procedat adversarii, aducînd un jucător proaspăt, cu viteză, care a șutat bine la poartă și care nici n-a fost marcat.

Din momentul în care s-a petrecut egalarea, jucătorii romîni în loc să-și păstreze calmul și să insiste la poarta germană, au devenit nervoși, jucînd mai mult la întîmplare. Echipa a șutat destul de puțin la poartă, iar unele șuturi au fost lipsite de șanse. Petschovschi îndeosebi a șutat spectaculos, dar portarul german a avut mult noroc.

În ultimele 15 minute fotbaliștii germani au depus eforturi mari pentru a cîștiga acest joc. Ei n-au știut de fapt ce-i o minge pierdută. Tocmai în această vreme, înaintașii romîni au renunțat la luptă. Lor, ca dealtfel întregii echipe, le-a lipsit combativitatea, dîrzenia, specifică altădată fotbalului romînesc.

SANDOR HARANGOZO
arbitru internațional

Romînii trebuiau să învingă

Nu ne-am închipuit că vom obține o victorie în fața fotbaliștilor romîni. Cunosc fotbalul romînesc care este mult apreciat. Urmăresc de multă vreme evoluția fotbaliștilor romîni și i-am apreciat îndeosebi la Festivalul de la Varșovia unde, jucînd foarte bine, au cucerit medalia de aur. În această întîlnire dorința noastră a fost să realizăm un scor cît se poate de strîns. Eram convinși însă că vom fi învinși, deoarece chiar și acum după victorie, recunoaștem că fotbalul romînesc este superior nouă. Am învins pentru că am dorit mai mult această victorie, pentru că am luptat pentru fiecare minge și pentru că am fost superiori din punct de vedere al pregătirii fizice. Romînii trebuiau să învingă. Ei n-au avut însă întotdeauna șansă și poate n-au luptat atît pentru victorie, fiind siguri că o vor obține oricum. Echipa R.P.R. este mult mai bună decît a noastră, dar în întîlnirea de duminică n-a dat randamentul cuvenit.

IANOȘ GYARMATI
antrenorul reprezentativei R.D.G.

Pe marginea finalelor campionatelor individuale de box ale R. P. R.

Aș vrea să vă spun cîteva cuvinte în calitate de participant la campionatele republicane individuale de box. De la bun început ar trebui subliniată slaba calitate a celor mai multe dintre întîlniri. Cei care au asistat la desfășurarea competiției au tot dreptul să-și arate nemulțumirea. În goana după victorii cu orice preț, boxerii au uitat adeseori de tehnică și tactică, au comis o serie întreagă de neregularități (lovituri cu mănușa deschisă, box periculos cu capul înainte, lovituri după „break" și altele). Așa s-a ajuns ca multe meciuri să fie departe de ceea ce înseamnă boxul adevărat. Care este oare cauza acestor lipsuri evidente? Socotesc că vina principală o poartă, în primul rînd, unii dintre antrenori care își îndeamnă elevii să se bată cu înverșunare, să folosească toate mijloacele, permise sau nepermise de regulament, numai și numai pentru a cîștiga. Desigur însă că o mare parte din răspundere revine și boxerilor. Iar lucrul acesta este cu atît mai îngrijorător, cu cît cei mai mulți dintre participanți au fost boxeri tineri, care abia acum se formează, abia acum își însușesc elementele de tehnică și tactică. Mărturisesc cu toată părerea de rău că mulți dintre aceștia m-au deziluzionat. O serie întreagă de tineri boxeri, printre care se numără Mihai Păsulă, Miltiade Casacopol, Ion Băcanu, Ion Bogdănescu, Marcel Moise, Mihai Nagy și mulți alții au practicat un box de slabă calitate. N-am fost satisfăcut nici de evoluția altor tineri pugiliști care au obținut în trecutul apropiat unele succese îmbucurătoare. Mă gîndesc astfel la Ion Militaru, Ion Boceanu, Iosif Dura și Ion Văduva. Ce au făcut acești tineri pugiliști, de remarcabil talent, pentru a-și îmbunătăți pregătirea tehnică și tactică? Ce au făcut aceste tinere elemente ale boxului nostru, viitoarele cadre de boxeri fruntași pentru a putea lupta de la egal la egal cu adversarii lor mai experimentați? Răspunsul este clar: n-au făcut mai nimic. Mai mult chiar, unul dintre acești tineri boxeri, Francisc Bucsay, a renunțat surprinzător de repede la luptă în întîlnirea pe care a susținut-o cu Constantin Dumitrescu. Este foarte adevărat că, în momentul de față, între cei doi boxeri există o mare diferență de valoare. Datoria unui tînăr boxer este însă aceea de a lupta cu toată hotărîrea, de a face apel și la ultimile resurse pentru a obține un rezultat cît mai bun. Fiecare dintre noi maeștri ai sportului și campioni ai țării, sportivi cu o îndelungată activitate internațională, am fost la rîndul nostru începători și am urcat treaptă cu treaptă scara măiestriei sportive. Dacă am ajuns să obținem succesele cunoscute, aceasta nu s-a datorat întîmplării, ci, pe de o parte, unei pregătiri temeinice, iar pe de altă parte, dîrzeniei cu care am luptat de fiecare dată cînd ne-am urcat pe ring. Tinerii boxeri trebuie să învețe că succesele nu cad din cer. Dimpotrivă, ele se obțin cu prețul unor eforturi îndelungate și al puterii de luptă pe care boxerul o arată pe ring.

Un alt caz merită o atenție deosebită. Este vorba de tînărul boxer Andrei Drăgan. După cum se știe, acest pugilist izbutise, cu cîtva timp în urmă, să obțină două victorii neașteptate în fața maestrului sportului Ilie Gheorghe și a cunoscutului boxer Gheorghe Zamfirescu. Victoriile acestea l-au impus deodată pe Andrei Drăgan atenției amatorilor de box. În asemenea împrejurări, apare firesc interesul cu care am așteptat să-l vedem pe Andrei Drăgan în cadrul campionatelor republicane individuale din acest an. El a constituit însă o surpriză puțin îmbucurătoare. Practicînd un box dezordonat, plin de obstrucții, în care preocupările pentru tehnică și tactică lipseau aproape cu desăvîrșire, Andrei Drăgan n-a putut arăta altceva decît că are multă forță în lovituri. Din păcate, puterea loviturilor este de cele mai multe ori insuficientă. Tînărul Andrei Drăgan trebuie să învețe încă multe pentru a ajunge un bun boxer. Altfel, frumoasele posibilități pe care specialiștii le-au întrevăzut la acest boxer, se vor pierde cu timpul.

Se cuvine acum să spun cîte ceva despre tinerii boxeri care au dovedit o bună pregătire. Merită să fie evidențiată forma sportivă remarcabilă în care s-a prezentat dinamovistul Constantin Gheorghiu. El a dat o adevărată lecție de defensivă activă. Foarte bine s-a comportat și tovarășul meu de antrenament, Vasile Czekeli. Dovedind o lăudabilă preocupare pentru conducerea tehnică a luptei, pentru folosirea loviturilor clasice, Vasile Czekeli a boxat admirabil și a cules pentru aceasta îndreptățite aplauze. Unul dintre cei mai buni boxeri tineri ai campionatelor mi-a fost chiar mie adversar. Este vorba de Puiu Nicolae. Mărturisesc că acest tînăr boxer mi-a dat mult de lucru. În special în repriza a III-a, el a trimis mai multe lovituri la stomac, care m-au lovit în plin. Curajos și rezistent, tehnic și combativ, Puiu Nicolae are mari perspective.

Campionatele republicane individuale de box din acest an au însemnat un prilej de importante învățăminte pentru boxeri-antrenori și arbitri. Eri seară, ringul de pe Stadionul Republicii a cunoscut ultimul act al acestei tradiționale întreceri. Cei mai buni dintre noi au învins și au îmbrăcat tricourile de campioni.

MIRCEA DOBRESCU
maestru al sportului
campion al R.P.R. pe anul 1955

O fază a meciului dintre reprezentativele A ale R.P.R. și R.D.G.

Noii campioni de box ai R. P. R.

Luni seara au luat sfîrșit pe stadionul Republicii finalele campionatelor individuale de box pe anul acesta. Boxerii de la C.C.A. au repurtat succese deosebite reușind să cucerească 5 titluri din cele 10 puse în joc. Campionii republicani în ordinea categoriilor sînt următorii: M. Dobrescu (C.C.A.), V. Schlopu (C.C.A.), E. Cismaș (C.C.A.), E. Mărgărit (Știința), C. Dumitrescu (Știința), I. Dragnea (Dinamo), V. Țiță (C.C.A.), A. Blank (Progresul), Gh. Negrea (C.C.A.), D. Ciobotaru (Dinamo).

Succesul tinerilor atleți sovietici

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). — În cea de-a doua zi a întîlnirii internaționale de atletism dintre juniorii romîni și sovietici, atleții juniori romîni au obținut succese de seamă. Tînărul Iordan Iuliu a înregistrat o însemnată victorie aruncînd sulița 67,59 m. El a fost urmat de coechipierul său Paul Demeter cu o aruncare de 61,73 m.

Pentru a doua oară în aceste întreceri internaționale s-a urcat pe podiumul învingătorilor utemistul Vamoș Zoltan, care a realizat 4'07"6 în proba de 1500 m. plat. O luptă strînsă s-a desfășurat la săritura cu prăjina între atletul sovietic Netrenko și reprezentantul nostru Szabo. Szabo a cucerit victoria, reușind să treacă din două încercări ștacheta ridicată la 3,90 m.

Întîlnirea internațională de atletism dintre juniorii U.R.S.S. și R.P.R. a luat sfîrșit cu victoria bine meritată a tinerilor atleți sovietici care, mai bine pregătiți, au cucerit locul I.

O comportare deosebită au avut junioarele sovietice care și-au adjudecat victoria cu 31 puncte.

Remarcabila comportare a înotătorilor asociației Progresul

SOFIA 19 (Agerpres). — În orașul Banki din R. P. Bulgaria s-a disputat simbătă și duminică întîlnirea internațională de natație dintre echipele Progresul București și Cerveno Zname. Înotătorii romîni au avut o comportare remarcabilă reușind să cîștige 13 din cele 15 probe disputate. Victoria finală a revenit echipei Progresul cu scorul de 113—70 puncte.

În cursul întrecerilor, echipa feminină de ștafetă 4x100 m. mixt a asociației Progresul a stabilit un nou record R.P.R. cu timpul de 5'41"2/10.

În cele două jocuri de polo susținute echipele Progresul și Cerveno Zname, și-au împărțit victoriile. În primul meci, sportivii bulgari au repurtat victoria cu 4—3 (3—2), iar cel de al doilea a revenit echipei Progresul cu scorul de 5—2 (4—2).

PE SCURT

● FOCȘANI 19 (Agerpres). Luni s-a desfășurat cea de a doua etapă a circuitului ciclist al R.P.R., pe traseul Brăila-Buzău-Focșani (174 km.). Timpul a fost frumos dar un vînt puternic care a bătut din față a împiedicat realizarea unei medii orare care să răsplătească eforturile cicliștilor. Ca și în prima etapă alergătorii din echipa C.C.A. au fost animatorii cursei, avînd însă un adversar puternic în cicliștii dinamoviști care și-au revenit după insuccesul de duminică. Intrînd din nou în lupta pentru primele locuri, Ion Vasile, învingătorul primei etape, a trebuit să cedeze tricoul galben coechipierului său Constantin Dumitrescu. Acesta a sosit primul la Focșani întrecînd la sprint pe Gh. Șerban și L. Zanoni cu care evadase împreună la 3 km. înainte de sosire.

● BELGRAD 19 (Agerpres). — După cum transmite Agenția de presă Tanjug, la 18 septembrie a început la Belgrad un mare concurs internațional de atletism la care participă atleți de frunte din U.R.S.S., S.U.A., R. P. Polonă, R.P.R., R.P. Ungară și R. P. F. Iugoslavia.

În prima zi, cunoscutul alergător sovietic Vladimir Kut a obținut un succes strălucit, cîștigînd cursa de 5.000 m. în timpul de 13'46"8/10, performanță ce constituie un nou record mondial. Vechiul record fusese stabilit cu 10 zile în urmă de maghiarul Sandor Iharos în 13'50"8/10. Cei 25.000 de spectatori prezenți în tribunele stadionului l-au aplaudat călduros pe sportivul sovietic.

Participînd la proba de săritură în înălțime, reprezentantul R.P.R. Ion Soeter a ocupat locul întîi cu rezultatul 1.90 m. Iată și alte rezultate: 100 m. plat: Richards (S.U.A.) 10"3/10; 400 m. plat: Ignatiev (U.R.S.S.) 47"6/10; lungime: Grabowski (R. P. Polonă) 7,43 m. 1500 m.: Vugoșa (R.P.F. Iugoslavia) 3'48"4/10.

Cronicel sportive

Adevărată sportivitate

Unul dintre scriitorii mei preferați este Jack London. Am citit cu pasiune multe din operele sale și cum am o mare slăbiciune pentru sport, vă închipuiți că scrierile sale sportive m-au pasionat îndeosebi.

Cu toate acestea mi se întîmplă deseori să mai recitesc paragrafe sau cărți întregi din opera sa. Așa s-au petrecut lucrurile mai deunăzi. Ca de obicei, cînd am sosit acasă, mi-am aruncat privirea spre bibliotecă. Printre alte cărți am zărit „Nuvele sportive". Instinctiv am luat-o și am început s-o răsfoiesc pe îndelete.

Așa mi-am reamintit de eroii lui London, Pat Glendon, Tow Kino, bătrînul care urcă treptele ringului chinuit de foame ca și de Rivera, care procura de pe urma boxului mijloacele necesare mișcării revoluționare din țara sa.

Stăpînit de emoția reîntîlnirii cu eroii lui Jack London, nici n-am băgat de seamă vizita prietenului meu Adrian.

Vizita lui mă bucură. N-am putut merge astăzi la reuniunea din cadrul finalelor campionatului R.P.R. de box și firește el mă va informa de cele petrecute.

— A fost o întîlnire interesantă, și-a început prietenul meu relatarea. Îndeosebi însă, mi-a plăcut întîlnirea dintre Mircea Dobrescu și Nicolae Puiu. Știi, Nicolae Puiu este un mare talent. L-a pus la grea încercare pe Dobrescu care a obținut dealtfel cu greu victoria.

— Ceva deosebit?

— Deosebit, nu. Ce-ar putea fi deosebit la box? Am fost însă martorul unei scene emoționante, dar devenită obișnuită la noi.

— Despre ce-i vorba?

— După terminarea meciului Dobrescu și-a felicitat adversarul, învins, și l-a sfătuit cum să se antreneze pe viitor.

Mi-am privit prietenul îndelung și apoi i-am zis.

— Interesant. Jack London ar fi dat mult să găsească pe vremea lui asemenea exemple. Și despre ele ar fi scris desigur un roman. Astăzi însă la noi, asemenea exemple au devenit un fapt modest, obișnuit.

V. R.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52